

ת"פ 1074/02/13 - מדינת ישראל נגד רפי רותם - בעצמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1074-02-13 מדינת ישראל נ' רותם

ת"פ 37958-02-15

בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד שירלי אקרמן-דואר

נגד

רפי רותם - בעצמו

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר:

1. בפברואר 2013 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו 19 אישומים. בפברואר 2015 הוגש נגדו כתב אישום נוסף המייחס לו 4 אישומים.
ביום 19/7/15, בהסכמת הצדדים, אוחד הדיון בשני כתבי האישום.
2. הנאשם עבד כקצין חקירות ומודיעין ברשות המיסים. במסגרת עבודתו טען הנאשם כי גילה פרשת שחיתות ברשות.
חשדותיו הועברו למשטרת ישראל ונחקרו בשנים 2003-2004.
תיק החקירה נסגר ביום 12/7/04 מחוסר ראיות וחוסר אשמה ע"י פרקליטת מחוז ת"א דאז עו"ד רות דוד.
3. הנאשם לא השלים עם החלטת הסגירה והגיש ערר על ההחלטה.
הערר שהגיש הנאשם נדחה ביום 31/8/05.

4. לאחר דחיית הערר ניהל הנאשם מאבק משפטי שנועד למנוע את העברתו לתפקיד אחר ברשות המיסים. הנאשם גם ניסה לקבל הגנה כחושף שחיתויות.
- הנאשם לא הצליח בהליכים המשפטיים שניהל ואף לא קיבל הגנה כחושף שחיתות.
- כתוצאה מן האמור לעיל התדרדר מצבו הכלכלי והוא הפך לחסר דיור בשנת 2008.
5. מאז טוען הנאשם כי כל המעורבים בסגירת התיק הם אנשים מושחתים שפעלו שלא כשורה.
- הנאשם מייחס שחיתות גם לעובדי ציבור נוספים שלהבנתו לא פעלו כראוי לפתיחתו מחדש של התיק. כמו כן טוען הנאשם כי החשודים בתיק החקירה שנסגר הם מושחתים ומקומם בבית הסוהר.
6. הנאשם טוען עוד כי נרדף ע"י הרשויות שלא בצדק כיוון שדבק בעמדתו ולא היסס לבקר בחריפות את אלה שהכשילו את החקירה בעניין השחיתות ברשות המיסים.
- הנאשם מציין כי נעצר מספר רב של פעמים בגין חשדות מופרכים והוחזק במעצר בתנאים קשים רק משום שנלחם על עמדותיו.
7. העבירות המיוחסות לנאשם בשני התיקים כוללות הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים) תשמ"ב - (20 פרטים), העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (15 פרטים), עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל (17 פרטים), הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל (4 פרטים), הטרדת עד עבירה לפי סעיף 249 לחוק הנ"ל (3 פרטים).
8. התביעה טוענת כי העבירות המיוחסות לנאשם בוצעו בין השנים 2008 ל- 2104.
9. הנאשם אינו מכחיש כי כינה את המתלוננים כמושחתים שמקומם בכלא הוא כופר כי השמיע איומים כלפי המתלוננים.
10. להשלמת התמונה יצוין כי מבקר המדינה הנוכחי הכיר בנאשם כמי שחשף שחיתות והעניק לו הגנה.
- הנאשם גם זכה בתואר "אביר שלטון המשפט" מטעם התנועה לאיכות השלטון בשנת 2014.
11. תיק זה מעלה בכל חריפותו את המתח הקיים בין חופש הביטוי, חופש השמעת הביקורת כנגד עובדי ציבור לבין יכולת עובדי הציבור לתפקד נוכח הנסיבות שיפורטו בהמשך.

12. אחרי ששמעתי את הנאשם למשך שעות רבות שוכנעתי כי הנאשם מאמין שחשף שחיתות ממשית ברשות המיסים. הוא מאמין כי לו החקירה הייתה מקצועית יותר אפשר היה להגיש כתבי אישום נגד המעורבים.

הנאשם גם סבור כי אחד הסוכנים ששיתפו פעולה בחקירה זו קיפח את חייו כיוון שלא העניקו לו הגנה ראויה.

13. מאחר והנאשם לא היה מיוצג בתיק עשיתי מאמץ לסייע לו ואף סיפקתי לו פסיקה רלוונטית בניסיון לנהל את התיק במסגרת המשפטית שהותוותה ע"י בית המשפט העליון.

מהלך הדיון:

14. הנאשם ביקש במהלך כל הדיון להוכיח כי דבריו לעניין השחיתות ברשות המסים דברי אמת הם. ניסיתי להבהיר לו כי הגנת "אמת דיברת" אינה חלה בהליך הפלילי. הדברים נקבעו באופן ברור בד"נ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל, שדן בסוגית גבולות התפרסות העבירה של העלבת עובד ציבור. בית המשפט בהרכב של תשעה שופטים קבע כי אין נפקות לאמיתות הפרסום במסגרת עבירת "העלבת עובד ציבור".

15. לעניין זה ציין המשנה לנשיאה, כב' השופט ריבלין:

"... כפי שנקבע בפסק הדין מושא דיון זה (ראו פסקאות 50-53 לפסק דינה של השופטת א. פרוקצ'ה), עבירת "העלבת עובד ציבור" וחוק איסור לשון הרע משקפות שתיהן מערכות נורמטיביות נפרדות, שנועדו להשגת תכליות שונות, מכך נובע שטיב האיזון שבין חופש הביטוי לבין הערך המוגן בכל אחת משתיהן הוא שונה..."

בהמשך מעלה כב' השופט ריבלין את השאלה האם ראוי להכיר בהגנה של "אמת דיברת" מבלי לייבא אותה מחוק איסור לשון הרע, וקובע:

"... גם בחינה זו, הנעשית במנותק מחוק לשון הרע, אינה מובילה למסקנה כי יש להכיר בקיומה של ההגנה... סיכומו של דבר, אמיתותם של דברים כשלעצמם לא מהווה הגנה מפני עבירת "העלבת עובד ציבור"; עם זאת, עצם הרלוונטיות הפוטנציאלית של שאלת האמת היא אינדיקציה לכך שהדברים אינם בגדר גידוף גרידא. לפיכך, אף שהאמת עצמה אינה חלק מן המבחן התוכני, הרי ששאלת הרלוונטיות של האמת עשויה לסייע בהבחנה בין דברי ביקורת לגידופים..."

16. ברוח הדברים שנכתבו על ידי כב' השופט ריבלין אפשרתי לנאשם להשמיע דברים שהתייחסו ל"צדקת

טענותיו" ולהגיש חומר, כגון כתבות עיתונאיות שתומכות בטענותיו. הדברים נעשו כדי לתת לנאשם את יומו בבית המשפט, למרות שהיה ברור לכל הצדדים כי טענותיו של הנאשם כלפי המתלוננים הושמעו לרוב כביקורת על תפקודם ולא כגידופים.

17. מאחר ורוב העבירות שיוחסו לנאשם הם הטרדה באמצעות מתקן בזק, יש לבחון אלו מבחנים יש לאמץ אם "העלבת עובד הציבור" בוצעה על ידי מתקן בזק.

18. בטרם אדון בסוגיות המשפטיות, יש לקבוע את התשתית העובדתית בעבירות שיוחסו לנאשם, זאת נוכח כפירתו בחלק מן העובדות. לעניין הכפירה ראוי להדגיש, כי הנאשם טען וטוען עד היום כי הוא מאשים בשחיתות את כל המתלוננים בתיק זה. הוא כופר שאיים עליהם או השתמש נגדם באלימות.

האישום הראשון בתיק העיקרי:

19. התביעה טוענת כי בחמש הזדמנויות בין מאי 2010 ליולי 2010 שלח הנאשם לסנ"צ דוד אוסמו פקסים מטרידים והטיח בו האשמות והשמצות לגבי התנהלותו בחקירת "רשות המסים" (להלן: "**החקירה**").

התביעה טוענת עוד כי באותה תקופה בשתי הזדמנויות התקשר הנאשם לנייד של הקצין הנ"ל והשמיע דברים דומים. באותו אישום נטען כי ביום 01.09.10 בשעה 20:30 לערך במרחב ירקון צפון העליב הנאשם את רס"ר ערן לנדר בכך שאמר לו שהוא מושחת והאשים אותו כי הוא מונע ממנו לאכול ולהטיל את מימיו.

בהמשך טען הנאשם כלפי אותו שוטר שהוא שייך למשפחת פשע, עבריו, אפס, כלום, בושה למדינת ישראל והוסיף שכל תחנת תל-אביב צפון הם מושחתים. הנאשם הוסיף כי השוטר הוא שקרן, ביזיון למשטרה וביזיון לאנושות.

בתום חקירתו עלב הנאשם בשוטרת רס"ר שני שושן בכך שאיחל לה שהילדים שלה יאכלו עם אזיקים ואיים שישמיד את כל תחנת תל-אביב צפון.

התביעה טוענת עוד במסגרת אישום זה כי הנאשם איים באותו יום על השוטר ביבאר רנדי, בכך שאמר לו שיתלונן עליו ויספר על מעשיו בכל הכפרים הדרוזים ואמר לו שישלם על כך ביוקר.

בהמשך העליב הנאשם את אותו שוטר בכך שאמר לו: "**שהוא לא שווה כלום בלי מדים, זו משטרת מאפיה... לדרוזים יש כבוד ולו אין...**" אמר לו שהשפה הערבית בה הוא משתמש היא שפה לא חוקית ואסור לו להשתמש בה בעבודה או במדינה.

נטען עוד כי הנאשם אמר לשוטר ביבאר "**המקום שלך לא פה, המקום שלך זה לעמוד בצומת ולמכור פיתות**".

20. במסגרת אישום ראשון טוענת התביעה כי ביום 10.04.12 בסביבות השעה 11:15 הטריד הנאשם את סנ"צ אוסמו בכך שטלפן לטלפון הנייד שלו, שעה שהקצין ישב ברכבו עם בני משפחתו ואמר לו **"אתה שוטר מושחת, מנוול, אפס, סמרטוט, קומבינטור"** ואיים עליו בכך שאמר לו **"אני ארדוף אותך עשרים שנה, אתה תהיה בגללי בבית הסוהר"**.
- בתאריכים 17.07.12 ו- 29.07.12 התקשר הנאשם לסנ"צ אוסמו והאשים אותו בשחיתות ואמר לו בשיחה השנייה **"אתה מקבל שוחד... מקבל שוחד מיני"**.
21. באישום זה מיוחסות לנאשם שלוש עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, העלבת עובד ציבור ואיומים.
22. בחנתי את העדויות שהושמעו בהקשר לאישום זה, עיינתי במסמכים שהוגשו והגעתי לידי מסקנה כי העובדות המפורטות בהקשר לסנ"צ (כדרגתו דאז) דוד אוסמו הוכחו בפניי.
23. דברי נצ"מ אוסמו בפניי הינם מהימנים. לזה יש להוסיף כי הנאשם עצמו אינו חולק כי פנה מספר פעמים לנצ"מ אוסמו, כינה אותו מושחת וציין כי מקומו בכלא. לדברי הנאשם הדברים נאמרו כיוון שלהבנתו נצ"מ אוסמו לא חקר כראוי את חקירת השחיתות ברשות המסים.
24. באשר לעובדות המייחסות לנאשם עבירות של העלבת עובד ציבור כלפי רס"ר לנגר וכן איומים כלפי שוטר זה וכן עבירות דומות כלפי השוטר ראנדי החלטתי לזכות את הנאשם.
25. יצוין, כי הנאשם לא נחקר בגין חשדות אלה, למרות שנחקר באזהרה ביום 01.09.10. באותה חקירה הנאשם התלונן על כך שהוחזק בתא מעבר ללא שירותים כשהוא כבול ידיים ורגליים וכי לא הסכימו לשחרר את ידיו על מנת שיוכל לאכול.
26. הדברים מקבלים חיזוק גם מהמזכר ת/57 שערכה החוקרת שני שושן שצינה **"... רותם סירב לאכול עם אזיקים. שאלתי את קצין הסיור אם אני יכולה לפתוח את האזיקים אמר שלא..."**.
27. דו"חות הפעולה שכתבו השוטרים הועברו לחקירה רק לאחר שהנאשם הגיש תלונה נגד השוטרים למח"ש והוא נחקר על דו"חות אלה זמן רב לאחר ההתרחשויות.
28. מכל האמור לעיל, עולה חשד כי דו"חות אלה נכתבו כתגובה לתלונתו של הנאשם וכי לא ניתן לסמוך על תוכנם.
29. מאחר ומייחסים לנאשם איום באמירות של **"אתה מושחת, מקומך בכלא"** ו**"אני אדאג שתגיע"**

לכלא, הגעתי לידי מסקנה כי אין בכך איום. לומר לאדם שאתה סבור כי מקומו בכלא בגלל שהוא מושחת איננו איום.

שאלה נפרדת היא האם מוצדק לכנותו כמושחת מבלי שגורם מוסמך הרשיע אותו וקבע כי ביצע מעשה שחיתות. לשאלת נפרדת זו תינתן תשובה בהמשך.

האישום השני:

30. באישום השני מיוחסת לנאשם עבירה של העלבת עובד ציבור. התביעה טוענת כי בסוף חודש אוגוסט 2010 ובמהלך שנת 2009 העליב את גיא רוטקוף ששימש כיועץ בכיר לשר המשפטים דאז, פרופ' דניאל פרידמן, ובהמשך אף היה מנכ"ל משרד המשפטים, בכך שהשתמש כלפיו בביטויים: **"יא חתיכת מושחת", "יא חתיכת אפס, מושחת", "כלומניק.. לכלא אתה צריך ללכת.."**

31. הנאשם אינו מכחיש כי כינה את המתלונן מטיח עבירות. לטענתו, המתלונן לא עשה מספיק, למרות מעמדו הרם להביא לפתיחתה מחדש של החקירה בתיק השחיתות ברשות המסים. הנאשם טען כי במפגש ביום 30.08.10 המתלונן אכן היה עם בתו הקטנה. הנאשם טען כי לאחר שכינה אותו כמושחת המתלונן דחף אותו.

32. עדותו של גיא רוטקוף בפני היתה עדות אמינה, למעט התקרית במרכז שוסטר ברמת אביב, לא היתה מחלוקת ממשית בין הצדדים לגבי העובדות.

33. יש חשיבות להתייחס למערכת היחסים בין הנאשם לגיא רוטקוף כדי לנסות ולהבין את הלך הרוח של הנאשם.

34. מר רוטקוף והנאשם התגוררו באותה סביבה. הנאשם סיפר למר רוטקוף, שלא היה בעל תפקיד בשירות הציבורי, על חשדותיו לעניין השחיתות ברשות המסים ועל חוסר שביעות רצונו מסגירת התיק.

35. כשמר רוטקוף מונה כיועץ בכיר לשר המשפטים הוא יזם מפגש בין הנאשם לשר ואף יזם את זימונו של הנאשם לוועדה לביקורת המדינה של הכנסת.

36. למרות הדברים שצוינו לעיל, החליט הנאשם לצרף את מר רוטקוף ל"נבחרת המושחתים" כשרצונו בפתיחה מחודשת של החקירה או מינוי ועדת חקירה ממלכתית לא התגשמו.

37. לעניין התקרית ביום 30.08.10, אני קובע כי בתו הקטנה של מר רוטקוף החלה לבכות נוכח דברי

הנאשם. מר רוטקוף היה נסער והיו דחיפות הדדיות בין הצדדים.

האישום השלישי:

38. באישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק.
39. בדיון מעצרים שהתקיים בפניי ביום 02.05.10 בתיק מ"י 2835-09-10 שחררתי את הנאשם בתנאים וקבעתי, בין היתר: "הנאשם יימנע מיצירת קשר ישיר או עקיף עם גיא רוטקוף. הוא יוכל לפנות לרשויות כחוק ולא בשיחות אישיות עם המעורבים בחקירה...".
40. ב- 12 הזדמנויות שונות בין 12.09.10 ועד 11.01.11 הפר הנאשם את ההחלטה הנ"ל בכך ששלח הודעות פקס למר רוטקוף בעלות תוכן מעליב ומטריד.
41. למרות שהדברים צוינו בקצרה לעיל, יש מקום להרחיב ולפרט את הדברים שנמסרו על ידי מר רוטקוף כדי לנסות ולהבין את דרכי פעולתו של הנאשם.
42. מר רוטקוף מסר כי הכיר את הנאשם בשנת 2000 או 2001 שעה ששימש כמרצה באוניברסיטה והתגורר ברמת אביב, שכונה בה התגורר גם הנאשם. הנאשם סיפר לעד על עבודתו ועל השחיתויות ברשות המסים, מר רוטקוף ציין את התפתחות תחושותיו בהמשך "לבי היה איתו כל הזמן...", "בכל העת אני ניזון רק מרפי. כבר בשלב זה עלו בי ספקות לגבי חלקים בסיפור...", "היתה החלטה שיפוטית בעניינו והוא מיד מצא למה מישו מושחת, למה הקשר והנקודה הכי משמעותית היתה כשהוא סיפר לי שמי שסגר את התיק ביום אחד זה תובע "ליכודניק שחור מצפת בשם מנחם מזרחי"...", "אני זוכר את השופטת ורדה סאמט שבעלה עו"ד ועל כן זה חלק מהשחיתות שקרה גם שי ניצן ויהודה ויינשטיין, כל מי שניסה לסייע בפרשה הזו ולא הצליח לספק את התוצאה שהיא הקמת ועדה ממלכתית הפך להיות מושחת ואויב".
43. תחילה הנאשם הכחיש כי כינה את העד מושחת, אולם כשהושמעה שיחה מוקלטת אמר "אני חוזר בי ממה שאמרתי בקלטת שהוא "מושחת, הוא מטיח פשעים (עמ' 75 לפרוטוקול).
44. מעדותו של מר הורוביץ שמואל, קצין הבטחון של תל-אביב והמרכז במשרד המשפטים, עולה כי התקבלו מהנאשם פקסים שהופנו למנכ"ל המשרד, מר רוטקוף, עד זה גם העיד על פקסים שנשלחו לעו"ד מזרחי.
45. הפקסים שנשלחו למר רוטקוף לאחר ההחלטה השיפוטית מיום 02.09.10 (ת/23 א ו- ת/23 ב) הם

בגדר הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק.

האישום הרביעי:

46. באישום זה מיוחסת לנאשם עבירה של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשים. התביעה טוענת כי ביום 30.06.11, בהיותו עצור בתחנת המשטרה במרחב ת"א צפון, ביקש הנאשם מהשוטר רס"ל אריאל סלומון שיקח אותו לשירותים, השוטר אמר לו להמתין רגע ובתגובה לכך הנאשם פתח את רוכסן מכנסיו ואמר לשוטר **"שם עליך זין, אני אשתין פה" הוציא את איבר מינו, המשיך ועלב בשוטר בכך שאמר לו "שם עליך זין, אתה חתיכת אנלפבית, חתיכת שלוך, פרח, אתה שוטר מושחת, שוטר אפס.. חתיכת כלומניק, אם אתה ואני לא נגיע לתביעה אני מניאק, את כל המשכורת שלך אתה תוציא על זה, פרח, אתה מאפיה, אתם לא שוטרים בכלל".**

47. מר אריאל סלומון, שהיה שוטר בתחנת ירקון צפון לא זכר דבר מהאירוע וציין כי הדברים תועדו על ידו במזכר שערך ביום 30.06.11. מזכר זה סומן ת/19.

48. התובעת אישרה כי הנאשם נחקר בגין ארוע זה כעבור שנה בנובמבר 2012.

49. עיינתי במזכר ת/19 והגעתי לידי מסקנה כי לא ניתן על פי מסמך זה לקבוע ממצאים מפלילים נגד הנאשם. הנאשם הוחזק מספר פעמים בתא מעבר, לפעמים כבול ידיים ורגליים, למרות היותו אדם חולה סוכרת. הנאשם נחקר באזהרה ביום 30.06.11 ולא נשאל כלל על ארוע זה. נותר בלבי ספק ממשי לגבי תוכן הדברים שהוחלפו בין הצדדים ומדוע הנאשם נחקר שנה אחרי הארוע. לאור האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו באישום זה.

האישום החמישי

50. באישום החמישי מיוחסות לנאשם שתי עבירות: הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והעלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

51. התביעה טוענת כי הנאשם הטריד את עו"ד מנחם מזרחי מפרקליטות מחוז תל-אביב בכך שכונה אותו מושחת. מינואר ועד מרץ 2011 התקשר הנאשם 22 פעמים למשרדו של עו"ד מזרחי והפנה אליו דברים מעליבים.

52. עו"ד מזרחי מונה כשופט ועל כן, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ביקשתי מהצדדים להכין שאלות לצורך הצגתם לעד. השופט מזרחי הוזמן למסירת עדות. עדותו נשמעה בדלתיים סגורות. בתום

עדות החלטתי כי תוכן העדות תהיה פתוחה לציבור.

53. להשלמת התמונה, יצוין כי הנאשם אינו מכחיש כי כינה את מר מזרחי כמושחת וכי הוא טוען עד היום שתיק החקירה בפרשת "רשות המסים" נסגר על ידו מטעמים מושחתים.

54. מר מזרחי עשה עליו רושם חיובי, אני מאמין לו שליווה את תיק החקירה במהלך ניהול החקירה והחליט להמליץ על סגירתו כיוון שסבר שאין בתיק ראיות לכאורה היכולות להביא להרשעתם של החשודים. מר מזרחי גם ציין כי העביר מכתב לפרקליטות המדינה בו ציין כי הוא מאמין שהנאשם סבור בתום לב שחשף שחיתויות ברשות המסים.

55. מאחר וכאמור אין מחלוקות עובדתיות ממשיות בין הצדדים, השאלה שיש להכריע בה הינה - מה המשמעות המשפטית של העובדות המוסכמות על העד והנאשם.

56. נושא זה יידון, כפי שצינתי, בפרק המשפטי של הכרעת הדין.

אישום מס' 6 ואישום 1 בתיק המצורף:

57. באישומים אלה מיוחסות לנאשם שלוש עבירות: הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק הבזק, העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

58. באישום זה טוענת התביעה כי הנאשם הטריד מחדש אפריל 2011 ובמהלך שלוש שנים את מר רפאל עמיאל, ממונה מחלקת חקירות מכס ומע"מ תל-אביב. התביעה טוענת כי הנאשם טלפן עשרות פעמים למר עמיאל ואמר לו **"... יא מושחת אני אכניס אותך לבית הסוהר, מקומך עם אברג'ילים.. בן זונה.. בן זנונים.."**. התביעה טוענת עוד שבשני מועדים באוגוסט 2009 איים הנאשם על מר עמיאל בכך שאמר לו **"... יא חתיכת חרא מושחת, אני עוד אראה לך, אנחנו עוד ניפגש..."**, **"עוד ניפגש אני אראה לך.."**.

59. גם באישום זה הנאשם אינו מכחיש כי כינה את המתלונן מושחת וציין כי מקומו בכלא. הנאשם מכחיש כי איים על המתלונן.

60. שמעתי את עדותו של מר רפי עמיאל, הוא פתח את דבריו בכך שהנאשם הוא אדם אלים שמקלל,

מאיים ומכה עובדים אחרים. תיאור זה אינו מתיישב עם חוות הדעת האחרונה, בטרם תלונתו במשטרה, שהוגשה בעניינו ביום 01.09.02, ששם קיבל מהממונה עליו ציונים גבוהים והמלצה לדרגה אישית. גם דברי הממונה הישיר של הנאשם, מר דניאל יחזקאל, אינם מתיישבים עם תיאור זה.

61. אין ספק כי הנאשם שלח מספר רב של מסרונים, בהם כינה את העד כמושחת, מקבל שוחד, מהמר וציין כי מקומו יהיה בכלא יחד עם משפחות פשע כגון אברג'יל וגבריאל.

62. העד לא הקליט אף הודעה בה נאמרו דברים, כגון: **"ניפגש ואני אראה לך"**. בעניין זה דברי הנאשם הם עדיפים בעיני ועל כן אני מזכה אותו מעבירת האיומים שיוחסה לו באישום השישי.

63. באישום הראשון בת"פ 37958-02-15 נטען כי בחודש ינואר 2013 הוגש כתב אישום נגד הנאשם. הנאשם שלח בין 02.09.13 ל- 27.01.14 עשרים ושמנה מסרונים למר רפי עמיאל, שהינו עד תביעה בתיק 1074-02-13. בגין מעשים אלה מייחסת התביעה לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 והטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

64. סעיף 249 לחוק העונשין, קובע:

"המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או שעומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו מאסר שלוש שנים".

65. אין מחלוקת שהנאשם שלח לעד מסרונים בעלי תוכן דומה לאלה שנשלחו בטרם היותו עד. הנאשם טוען עד היום כי העד הוא מושחת ומקומו בכלא. אין כל קשר בין מסרונים אלה לבין הודעתו של העד במשטרה ועדותו בבית המשפט. לאור זאת לא התגבש היסוד הנפשי של העבירה לפי סעיף 249 בעניינו ועל כן החלטתי לזכותו מעבירה זו.

66. כמות המסרונים ששלח הנאשם למר עמיאל ותוכם הם בהחלט מטרידים ועל כן אני קובע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

אישום מס' 7

67. באישום זה מיוחסות לנאשם שלוש עבירות: הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל והטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

עמוד 10

68. התביעה טוענת כי ביום 01.07.11 ניתן צו בבית משפט השלום בת"א בתיק מ"י 7-07-11 האוסר על הנאשם ליצור קשר ישיר או עקיף עם מר גיא רוטקוף, מר רפאל עמיאל, דן יחזקאל, עמיקם ארז, יאיר נחמני וקצין המשטרה דוד אוסמו. ערר שהוגש נגד החלטה זו נדחה (ת/1 ו- ת/1 א).

69. מר רוטקוף עצמו ציין בעדותו בפני כי הנאשם איננו אדם אלים. העד מסר כי הנאשם הוא אדם אובססיבי הרואה כמושחת כל מי שלא הביא לפתיחתה מחדש של החקירה או להקמת ועדת חקירה ממלכתית. נוכח דברי העד הגעתי למסקנה שאין מקום להרשיע את הנאשם בעבירת איומים.

70. נוכח החלטתה של כב' השופטת תמר אברהמי היה איסור על הנאשם לפנות למר רוטקוף אחרי ה- 01.07.11. לאור זאת ולאור ממצאי המהימנות שפורטו, אני קובע כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו באישום זה למעט עבירת האיומים.

71. ראוי לציין כי הנאשם הפר בפועל שתי החלטות שיפוטיות. הדברים עולים מהנאמר בסעיפים 39-44 לעיל.

האישום ה- 8 ואישום 2 החדש

72. באישומים אלה מיוחסות לנאשם שלוש עבירות: הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

73. התביעה טוענת כי בסמוך ל- 27.04.11 ובמשך כשלושה חודשים התקשר הנאשם מספר רב של פעמים לטלפון הפרטי של דני יחזקאל, עובד מחלקת חקירות מנהל תחום ברשות המסים ועלב בו בכך שאמר "יֵא מִשׁוּחַת", "יֵא אִימְפוּטֶנֶט", "בן זונה" וכן איים עליו בכך שאמר לו "אני אכניס אותך לבית הסוהר, אני אתפזר לך תיקים". התביעה מציינת כי אחת השיחות ביום 24.04.11 התקיימה בערב חג שני של פסח בשעה 16:00.

74. באישום השני בכתב האישום שצורף לתיק זה טוענת התביעה כי הנאשם העביר לדני יחזקאל שבעה מסרונים בין התאריכים 01.01.14 ל- 16.01.14 וציין בהם כי הוא מושחת.

75. בגין מעשים אלה מיוחסות לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין.

76. מעדותו של דניאל יחזקאל עולה כי הוא שימש כממונה על הנאשם ברשות המסים. העד ציין כי הנאשם

התקשר אליו מספר רב של פעמים וכינה אותו מושחת, אמר לו שיכנס לבית הסוהר ר והאשים אותו ברצח מקור מודיעיני. העד אישר כי לא הקליט את השיחות.

77. בחקירתו הנגדית ציין העד כי הנאשם ממשיך להטרידו עד עצם היום הזה. העד אישר כי נתן חוות דעת חיובית על הנאשם ביום 01.09.02 ובה ציין "מבצע את עבודתו, מומחה לענייני מכס, הן חקירות והן מודיעין, יוזם תיקי הברחה, הן ימי והן מכולות, יוצר קשרים מעבר עם יחידות משטרה וימ"ר, ממליץ לדרגה אישית...".

78. העד אישר כי הנאשם הפעיל את מקור 270/02 שהביא לתפיסת מכולות סיגריות. העד גם אישר כי רפי עמיאל אמר לנאשם בבדיחות הדעת כי הוא נמצא עם אברג'יל בתמונה שהציג. העד הכחיש כי גרם למוותו של הסוכן הנ"ל וציין כי אותו מקור התאבד.

79. הוגשו המסרונים שנשלחו על ידי הנאשם לעד במועדים שצוינו בכתב האישום המצורף, בהם נאמר "- מושחת!!! תופר תיקים מושחת!!! בגללך נרצח מקור מודיעיני!!! טייחת פשעים של מש פשע ועבריינים בשל שוחד!!! ארכי מושחת!!!". יתר המסרונים הם בעלי תוכן דומה אך קצרים יותר.

80. גם במהלך הדיון בבית המשפט המשיך הנאשם לכנות את העד כמושחת ואמר לו "לא היית מושחת לפני כן אבל הפכת למושחת".

81. לא מצאתי תימוכין לטענה כי הנאשם אמר לעד כי יתפור לו תיקים. נהפוך הוא, הנאשם ציין מספר פעמים כי העד תפר תיקים. נוכח דברים שצינתי לעניין האמירה "מקומך בכלא או בבית הסוהר" לא מצאתי כי יש מקום להרשיע את הנאשם בעבירת איומים.

82. לעניין העבירה של הטרדת העד, כבר ציינתי כי הטרדותיו של הנאשם לא נועדו להטריד את העד לקראת מסירת עדותו, אלא הם המשך ישיר למלחמתו ב"מושחתים" כפי שהוא חש במהלך השנים האחרונות. הגעתי למסקנה כי היסוד הנפשי של עבירת הטרדת עד לא הוכחה בפניי (ראה לעניין זה קדמי על הדין בפלילים, חוק העונשין, חלק שלישי, ע' 1594) ועל כן אני מזכה הנאשם מעבירה זו. דברים אלה תקפים לכל העבירות שיוחסו לנאשם בגין עבירת הטרדת עד.

83. באשר לעבירות האחרות הן הוכחו מבחינת היסוד העובדתי. דיון בסוגיות אחרות שתיק זה מעלה, כגון הגנה מן הצדק והיקף תחולתה של עבירת העלבת עובד ציבור יתקיים בהמשך.

אישום מס' 9 וכן אישום 3 בכתב האישום המצורף:

84. באישומים אלה נטען כי במהלך ארבעה חודשים החל מ- 27.04.11 הטריד הנאשם את יאיר נחמני, עובד כראש מדור חקירות תל-אביב ברשות המסים, בכך שטלפן אליו לטלפון הנייד הפרטי שלו מספר רב של פעמים, לרבות בערב חג ביום 24.04.11 ואמר לו: **"יא זבל פושע, אתה תלך לכלא"** וכן ביטויים דומים לביטוי זה. בכתב האישום המצורף צויין כי בין ה- 20.06.13 ל- 17.04.13 שלח הנאשם לנחמני 23 מסרונים בהם טען כי הוא מושחת שעה שידע כי נחמני הוא עד תביעה נגדו.
85. בגין המעשים שפורטו לעיל יוחסו לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (שני פרטים), העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין והטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק הנ"ל.
86. מעדותו של העד נחמני עולה כי משנת 2011 הוא משמש כראש מדור חקירות ברשות המסים בתל-אביב וכן כיו"ר ועד בתל-אביב וסגן יו"ר ועד ארצי בחקירות מכס ומע"מ בתל-אביב. העד ציין כי הכיר את הנאשם במסגרת העבודה ב- 1994. לאחר שנבחר ליו"ר ועד העובדים היחסים ביניהם התערערו, הנאשם התלונן כי הוא גנב מקופת הועד. העד מסר כי הנושא נחקר והתיק נסגר.
87. העד הוסיף כי היו תלונות רבות מצד הנאשם נגדו. הנאשם תבע אותו בגין הוצאת דיבה "... הוא הפסיד בכולם ואף פעם לא שילם. כשאני תבעתי אותו גם אז הוא הפסיד. בכל הערכאות הוא הפסיד...". ההודעות ששלח הנאשם לעד התקבלו וסומנו ת/18.
88. בחקירתו הנגדית אישר העד כי התלונן במשטרה על הצתת דלת ביתו, הגיש תלונה במשטרה וציין בין החשודים האפשריים את הנאשם. העד אישר כי נחקר במשטרה על תלונה שהגיש שוקי משעול בהשראת הנאשם. העד ציין כי אותו משעול נזרק מרשות המסים על רקע תלונה שהגיש נגדו.
89. העד אישר כי לפני עדותו פגש את רפי עמיאל, עמיקם ארז ודני יחזקאל, הוא הכחיש כי הם תיאמו ביניהם עדויות. לשאלת הנאשם, אישר העד כי לא הקליט אותו אומר שהוא "יתפור לו תיקים".
90. במסרונים ששלח הנאשם במועדים שצוינו בכתב האישום המצורף (ת/18) נאמר "תופר תיקים מושחת! לכלא! מושחת! מן היסוד! אנלפבית! עבד!". ב- 01.05.13 כתב הנאשם "תפרת תיק לחב' אלוג! עצרת חפים מפשע מסיבות מושחתות! בתמורה קיבלת שוחד! אתה מושחת מהיסוד! עבד נירצה של רשות הפשע! אתה תהיה בכלא! אתה ומי ששיחד אותך! עניין של זמן!".
91. במסרונים ששלח הנאשם לנחמני אין שמץ ראיה לאמירה כי הנאשם יתפור תיקים לעד. הנאשם חוזר

ומאשים את העד בתפירת תיקים על חברות ואנשים אחרים.

92. הדברים שצוינו לעיל תקפים גם באישומים אלה. מאותם נימוקים מזוכה הנאשם מעבירות האיומים והדחה בחקירה, כפי שצוין לעיל.

אישום מס' 10 ואישום מס' 4 בכתב האישום שצורף:

93. באישומים אלה מואשם הנאשם כי בין התאריכים 01.03.11 ל- 27.04.11 הטריד את עמיקם ארז, עובד מחלקת חקירות של אגף המכס והמע"מ ברשות המסים, בכך שטלפן לטלפון הנייד הפרטי שלו מספר רב של פעמים ועלב בו בכך שאמר "יא מאפיונר, חתיכת זבל מושחת" וביטויים דומים לכך. בערב חג השני של פסח טלפן הנאשם לארז ואמר לו "טייחת תיקים של משפחות פשע, יא מושחת". התביעה טוענת כי ביום 27.08.09 אמר הנאשם לארז כי "אני אראה לך" ובכך איים עליו. בין התאריכים 25.03.13 עד 20.01.14 שלח הנאשם לעמיקם ארז 15 מסרונים וכינה אותו מושחת שעה שהוא ידע שהוא עד תביעה.

94. בגין מעשים אלה יוחסו לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (2 פרטים), הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק הנ"ל.

95. עמיקם ארז מסר בעדותו כי במהלך שנת 2003 הנאשם התלונן נגד אחד העובדים במחלקה. הממונה שלו עמיאל העביר את התלונה לקב"ט המשרד. הנאשם התרשם כי לא מטפלים בתלונה ודרש מהעד להעביר את הנושא למשטרה. העד סירב ואמר לנאשם לפנות בעצמו למשטרה. בהמשך מסר העד "... מרגע זה הנאשם הפך גם אותי לאחד המושחתים שנמצאים במחלקה והתחיל להשמיץ, לאיים, לתפוס אותי במעלית, להתקרב אליי צמוד עם הגובה שלו".

96. העד מסר כי בהיותו בחו"ל שרטו את רכבו ופגעו ברכב אחותו והוא חשד בנאשם והגיש נגדו תלונה במשטרה.

העד טען כי מאותו מועד הנאשם המשיך בהטרדותיו ובאיומיו.

העד גם טען כי הנאשם העליל עליו כשטען כי זייף את חוות הדעת התקופתית שלו.

לשאלת בית המשפט מדוע הנאשם קיבל חוות דעת מצוינת ב - 2002, ענה העד "הממונה גם פחד ממנו".

97. במהלך הדיון הוגשו המסרונים ששלח הנאשם לעד מאמצע 2013 ועד 28.1.14 (ת/16). העד ציין כי גם אחרי זה קיבל מסרונים אך לא הגיש תלונה.

עמוד 14

98. בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא הקליט איום כלשהו מצד הנאשם כלפיו. העד אישר כי העלה חשד כלפי עובד נוסף בשם תמיר לגבי פגיעה ברכבו וגם לו נתן חו"ד שלילית. העד גם אישר כי דיבר עם עמיאל דני יחזקאל ונחמני על כך שזומן להעיד אך הכחיש כי תיארם עדויות עם עדים אלה.

99. העד הכחיש כי מסרו לו שמקור מודיעיני בסכנת חיים והכחיש כי מי שהביא למינויו לתפקיד הוא קובי בן גור.

100. במסרונים ששלח הנאשם לעד נכתב **"מושחת! מושחת ותופר תיקים! לכלא שם מקומך"** **"מאפיונר של מושחתים! אימפוטנט! ... הדרך שלך לכלא מתקצרת עבד ... אתה אשם במותו של מקור מודיעיני! אתה ארכי מושחת... לכלא, בובה!"**

הנאשם גם כינה את העד "מהמר מושחת" והאשים אותו בקשרים פסולים עם משפחות פשע.

101. גם בעניינו של עד זה לא מצאתי כי הוכחה עבירת האיומים. העד שהינו חוקר בעצמו לא מסר כל ראיה מוקלטת לגבי האיומים שעה שהקפיד לשמור על המסרונים שנשלחו לו. במסרונים הרבים אין כל איום למעט האמירה שהנאשם ידאג שהעד יגיע לכלא כיוון שהוא מושחת.

102. מאותם נימוקים שפורטו לעיל אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים והטרדת עד.

האישום האחד עשר:

103. התביעה טוענת כי בין התאריכים 2.9.10 ל - 15.5.10 הטריד הנאשם את סנ"צ דוד אוסמו בכך שטלפן לטלפון הנייד הפרטי שלו, מספר רב של פעמים ועלב בו בכך שאמר לו: **"נוחי דנקנר קנה אתכם"** **"אתה שוטר מושחת"** **"אתה שייך למשפחת פשע, אתה מושחת מהיסוד"**, **"אני אטפל בך ולא ארפה, אני אדאג שתהיה בבית סוהר"** וכן ביטויים נוספים בעלי משמעות דומה.

104. התביעה טוענת עוד כי הנאשם שלח מסרונים למפקדו של סנ"צ אוסמו המכפישם אותו. הנאשם ביצע את מעשיו תוך הפרת צו שיפוטי שאוסר עליו ליצור קשר עם סנ"צ אוסמו.

105. בגין מעשים אלו יוחסו לנאשם עבירות של: הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף לחוק התקשורת: העלבת עובד ציבור עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל.

106. יש לציין כי בעניינו של סנ"צ אוסמו הוגש גם האישום הראשון בתיק זה שעוסק בהטרדות בתקופה אחרת.
107. סנ"צ דוד אוסמו שהעיד בפני ציין כי טענותיו של הנאשם מתמקדות בחקירה לא מוצלחת להבנתו, שהתנהלה כששירת ביח"א. לדברי העד למרות שהנאשם יודע שמזה שנים אינו משרת ביח"א הוא ממשיך להטרידו עד סמוך למסירת עדותו בבית המשפט ביולי 2015.
108. העד ציין כי עד שהתובעת הציגה לו את החלטה של כב' השופטת תמר אברהמי מיום 7.1.11 הוא כלל לא ידע כי נאסר על הנאשם ליצור קשר עמו (ת/1 ות/1,א).
109. התביעה הציגה לעד מסרונים שנשלחו לו ע"י הנאשם חלקם אחרי הצו שניתן ע"י כב' השופטת אברהמי (ת/3, ת/4 ות/5). העד אישר כי אכן קיבל מסרונים אלה. העד מסר כי ביום 10.4.12 קיבל שיחה מהנאשם לרכבו כשכל משפחתו הייתה ברכב, השיחה הבוטה גרמה לפגיעה בו ובבני משפחתו.
111. לשאלת הנאשם השיב העד כי הנאשם אכן הגיש תלונות על שחיתות ואף הציג מסמכים והקלטות וכי הדברים נבדקו לעומק.
112. הנאשם הטיח בעד כי הוא לא גילה לו כי עובד רשות המיסים הוא קרוב משפחתו. העד ציין כי אין לו קשר עם אותו קרוב ולכן לא סבר כי הוא צריך להודיע על כך.
113. המסרונים שצורפו לתיק מאשרים את האמור בעדותו של נצ"מ אוסמו כן לגבי תוכנם והן לגבי המועדים בהם נשלחו.
- יודגש כפי שכבר ציינתי הנאשם לא מכחיש את הדברים שכתב וטען כי לא השמיע איומים כלפי נצ"מ אוסמו.
114. גם באישום זה לא מצאתי כי הנאשם ביצע עבירת איומים. אין במסרונים אף ביטוי שהוא בגדר איום. כפי שצינתי אמירה "אתה מושחת מקומך בכלא" איננו איום.
- אני מזכה באישום זה את הנאשם מעבירת האיומים. עובדות העבירות האחרות הוכחו בפניי.

האישום השנים עשר:

115. באישום זה מיוחסת לנאשם עבירת איומים. התביעה טוענת כי ביום 1.9.12 ברח' שטרייכמן בייתא איום הנאשם על השוטר ביבאר ראנדי בכך שאמר לו שיגיש נגדו 200 תלונות ושמקומו לא במשטרה.

116. המתלונן באישום זה רס"ל ביבאר ראנדי הוא אחד המתלוננים גם באישום הראשון, מאחר וחלף זמן רב מאז האירועים העד התבסס על מזכר שערך וציין כי הוא לא נחקר ע"י מח"ש בהקשר לתלונה שהגיש הנאשם.

117. בדו"ח פעולה שערך השוטר ביום 9.1.12 (ת/35) הוא כתב: **"בתאריך 9.1.12 ברחוב שטרייכמן יחזקאל עצרתי חשוד שעונה לשם רפי רותם... בגין דרוש חקירה לתחנת ת"א צפון. העצור התחיל לאיים עלי שיגיש נגדי 200 תלונות. שמקומי לא במשטרה כי אני נמצא במשטרת מושחתים והתחנה שלנו צפון ת"א, כל השוטרים מושחתים וצריך לסגור את התחנה הזו."**

118. נוכח החזקתו של הנאשם כבול ידיים ורגליים לתא מעבר, אי חקירתו ב - 1.9.12 בהקשר לכך ורישום הדו"ח שמונה ימים אחרי האירוע, לא מצאתי כי יש מקום להרשיע את הנאשם בעבירת איומים.

119. ספק בעיני אם דברי הנאשם גם אם צוטטו באופן מדויק מהווים איומים. הנאשם מסר לשוטר כי יתלונן נגדו נוכח תחושתו שרודפים אותו שלא בצדק. ואמר כי ההתנהלות הכללית בעיניו בתחנה כגון הסירוב של קצין הסיוור לאפשר לחוקרת לפתוח את אזיקי הידיים שלו כדי שיוכל לאכול ויש בהם כדי לחזק את תחושות ההתנכלות בו.

120. הנאשם הוא אדם שיודע להיות בוטה ויש להניח כי דבריו לא פעם גרמו לרוגז ואף לתסכול. למרות האמור לעיל היה מקום לנהוג בו באיפוק ולא לנקוט נגדו בצעדים הנראים על פניהם כבלתי ראויים.

121. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי בדוח הפעולה שערך השוטר ביום האירוע (ת/34) הוא כלל לא ציין כי הנאשם איים עליו, וגם הדברים שמופיעים מפי הנאשם בדוח המעצר (ת/33) לא כוללים אמירה שיגיש "200 תלונות" נגד רס"ל ביבאר. נוכח כל האמור לעיל החלטתי לזכות את הנאשם מאישום זה.

האישום השלושה עשר:

122. באישום זה נטען כי הנאשם הטריד את אברהם בן ארדטה בכך שטלפן לטלפון הנייד הפרטי שלו מספר רב של פעמים בין 10.7.11 ל 10.7.12 וכינה אותו בביטויים כגון: "מושחת" "מסיים תיקים" "אפס" "זבל" באותה תקופה שימש מר בן ארדטה סמנכ"ל לענייני חקירות ומודיעין ברשות המיסים.

123. בגין מאשים אלה יוחסו לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והעלבת עובד ציבור עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

124. המתלונן באישום זה מסר בעדותו כי החל משנת 2011 מועד בו מונה כסמנכ"ל חקירות ברשת המיסים, הנאשם החל להטרידו טלפונית בתדירות גבוהה.

125. בחקירתו הנגדית נשאל העד אם נחקר במשטרה כחשוד בקבלת שוחד. הוא אישר כי נחקר כחבר ועד על כך שקיבל הנחה בשי לחג שניתן לעובדים וכי תיק זה נסגר כשהתברר כי המוצר נרכש ע"י הועד והקבלה נרשמה על שמו. העד אישר כי עובד הכפוף לו שרון גרונדן נחקר בחקירה על חשבוניות פיקטיביות הוא גם אישר כי לא נטל חלק בחקירה בגלל יחסי חברות בינו לבין גרונדן. העד ציין כי לא ידוע לו שעובדת שלו עמדה לדין על כך שהקישו שם של שופט במחשב שלה.

126. בחקירתו הנגדית אישר העד כי הגיש תלונה נגד הנאשם על כך שאיים על עובד במשרד בשם ציון אהרון כמו כן אישר העד כי מסר למשטרה כי הוא חושד בנאשם בגין הנחת מטען חבלה בכניסה לבית שלו.

127. לאחר שבחנתי את העדויות באישום זה ונוכח דברי הנאשם עצמו המאשים את העד בשחיתות וטיוח תיקים הגעתי לידי מסקנה כי העובדות באישום זה הוכחו בפני.

כדי להסיר ספק, למרות שהנאשם לא הואשם בכך, אני קובע כי לא הוכח כי הנאשם השמיע אימים כלפי העד.

אישום מס' ארבעה עשר

128. אישום זה עניינו הטרדות ממושכות משנת 2009 ועד ל - 10.12.12 שהופנו ע"י הנאשם לעו"ד נחמה זוסמן, פרקליטה במחלקת עררים בפרקליטות המדינה. חלק מההטרדות בוצעו למרות שצו שיפוטי אסר על הנאשם ליצור קשר עם עו"ד נחמה זוסמן. רוב הדברים שנאמרו ע"י הנאשם הם: **"אני אכתוב כי את מושחתת את מושחתת מן היסוד" "לכלא יא מושחתת" שוחד מיני כי את מושחתת"**.

129. בגין אישום זה יוחסו לנאשם עבירות של: הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל ואימים עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

130. עו"ד זוסמן מסרה בעדותה כי טיפלה כגורם ממליץ בערר שהגיש הנאשם על סגירת תיק ע"י פרקליטות מחוז ת"א.

היא ציינה כי הסמכות לקבל החלטה בעניין זה היא של פרקליט המדינה.

העדה ציינה כי התקיים דיון ברשות למשנה לפרקליט המדינה, אז מר למברגר. כל הטענות נידונו בנפרד והערר נדחה. העדה ציינה כי ההחלטה המנומקת נשלחה לעורר.

131. העדה מסרה כי הנאשם התקשר מספר רב של פעמים מטלפון חסוי האשים אותה בשחיתות ובטיוח פשעים. (במהלך עדותה של העדה הנאשם התפרץ וצעק **"את טייחת פשעים וקודמת" "...את רות**

דוד"). העדה ציינה כי ההטרדות הרבות השפיעו ליכולתה לבצע את עבודתה.

132. העדה מסרה כי למרות ההטרדות הרבות היא לא הגישה תלונה במשטרה כיוון שסברה **"שבאיזהו שלב הוא יפסיק והוא ימצא את עצמו..."** העדה ציינה כי לאחר חודשים שההטרדות לא נפסקו היא החלה לדווח עליהם לממונים שלה החל מאוקטובר 2009. העדה גם תיעדה את הדואר האלקטרוני שנשלח לה ע"י הנאשם.

133. מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט וכן מדבריה המהימנים של העדה עו"ד זוסמן, עולה כי הנאשם אכן הטריד אותה מספר רב של פעמים ובמועדים שצוינו בכתב האישום.

כפי שציינתי לעיל, לא מצאתי כי יש בסיס להרשעתו של הנאשם בעבירת איומים. דבריו "כי העדה מושחתת ולכן מקומה בכלא" אינם בגדר איום.

134. בתיק זה הוגשו לבית המשפט שתי החלטות שיפוטיות האוסרות על הנאשם ליצור קשר עם חלק מהמתלוננים בתיק זה.

ההחלטה הראשונה ניתנה על ידי ביום 2.9.10 (ת/73) וההחלטה השנייה ניתנה ביום 1.7.11 (ת/1) ע"י כב' השופטת אברהמי.

בשתי ההחלטות שמה של עו"ד זוסמן אינו מוזכר בין אלה עימם אסור לנאשם ליצור קשר.

לאור זאת מזוכה הנאשם מעבירת הפרת הוראה חוקית שיוחסה לו באישום זה.

135. היסוד העובדתי של העבירות של העלבת עובד ציבור והטרדה באמצעות מתקן בזק שיוחסו לנאשם באישום זה הוכחו.

האישום החמישה עשר:

136. התביעה טוענת באישום זה כי הנאשם הטריד טלפונית את מר נתנאל לויט, מנהל אגף החקירות בשירות המדינה, בכך שהתקשר בין התאריכים 6.11.11 ל - 12.12.11, לטלפון הנייד הפרטי שלו וכינה אותו בביטויים מעליבים כגון "יא חתיכת תופר תיקים, מושחת, יא חתיכת אפס, זבל". בגין מעשים אלה יוחסה לנאשם עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

137. העד לויט עשה עלי רושם אמין. העד לא זכר פרטים רבים על אירועים שהתרחשו לפני שנים רבות, אך

ציין כי רשם את דברי הנאשם סמוך לאמירתם. אני קובע כי הביטויים שאישום זה מייחס לנאשם נאמרו על ידו כמפורט בכתב האישום.

138. במסגרת החקירה הנגדית, הנאשם הציג לעד קלטת שפורסמה באחת מערוצי הטלוויזיה שבה רואים את החוקר גיספן חוקר נחקרת, כנראה בביתה, הנחקרת פורצת בבכי החוקר מחבק אותה ונושק לה. הדברים הנראים בקלטת הם רחוקים מדברי הנאשם במסמכים רבים ובדבריו בחקירתו לפיהם אותו חוקר קיים יחסי מין ואיים על הנחקרת והדברים מתועדים בקלטת.

139. אין ספק שככלל חקירה חייבת להתקיים במשרדי הרשות החוקרת וכי אין מקום לגילויי חיבה פיזיים בין חוקר לנחקרת.

הנאשם ציין כי על כך מר גיספן קיבל נזיפה חמורה בהליך משמעת.

מבלי להביע עמדה לעניין התוצאה הסופית לא ניתן לומר כי הנושא לא טופל.

140. נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי כי הוכחו בפניי העובדות המפורטות באישום זה.

האישום השישה עשר:

141. באישום זה מואשם הנאשם בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

142. באישום זה נטען כי הנאשם הטריד את רס"ר קרן גרוס, רכזת הונאה ת"א, בכך שטלפן 11 פעמים לטלפון הישיר במשרדה.

בשיחות אלה השתמש הנאשם בביטויים **"אתם מושחתים אתם זונות"**.

ביום 13/8/09 בשעה 16:10 טלפן הנאשם לטלפון הישיר של רס"ר גרוס ואמר לה: **"יא שרמוטות מזדיינים" "זונה את וכל המפלג הזה"**.

143. הנאשם הכחיש מכל וכל כי קילל את העדה ושאל אותה בחקירה נגדית אם קיים סיכוי של אחוז אחד שמישהו אחר אמר את הדברים המיוחסים לו העדה השיבה **"אחוז אחד קיים"**.

144. עיינתי בפירוט השיחות הנכנסות לטלפון שהיה בשימוש רס"ר קרן גרוס, בחנתי את תוכן הדברים המפורטים במזכרים ת/13 ות/14 ושוכנעתי נוכח כעסו הלא מוסתר של הנאשם כלפי יחידת המשטרה

בה שירתה המתלוננת כי הדברים נאמרו ע"י הנאשם. יש בדברים שנאמרו כדי להוות תשתית עובדתית לעבירות המיוחסות לו באישום זה.

האישום השבעה עשר:

145. התביעה טוענת באישום זה כי הנאשם הטריד את קצין המשטרה רפ"ק רון הינדי בכך שהתקשר אליו מספר רב של פעמים בין 3/9/08 ועד 31/8/09 ואמר לו שהוא מושחת ומקומו בבית הסוהר או דברים בעלי משמעות דומה. בשלושה מועדים בתאריכים 2/9/08, 9/12/08, ו- 18/8/09 שלח הנאשם מסרונים למשרדו של רפ"ק הינדי והטיח בו האשמות לגבי התנהלותו בחקירה.

בגין מעשים אלה יחסה התביעה לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת ועבירה של העלבת עובד ציבור עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

146. רפ"ק רוני הינדי אישר כי היה מעורב בחקירת החשדות שהועלו ע"י הנאשם בשנת 2003. העד אישר כי הנאשם מסר הודעות בהקשר לאותם חשדות.

במהלך חקירתו הנגדית אישר העד כי נמחקו קטעים מעדויות כדי למנוע חשיפת מקורות מודיעין ושיטות פעולה מודיעיניות.

העד אישר כי בתיק זה, כמו בתיקים רבים אחרים לא ניתן אישור לבצע האזנות נפח.

העד גם אישר כי נודע לו בדיעבד כי מנהל רשות המיסים דאז איתן רוב עודכן על קיום החקירה על ידי ראש אגף החקירות ניצב מזרחי.

147. עיון במסרונים שהגיש העד אשר נשלחו ע"י הנאשם מצביע בבירור על קביעות אובססיביות כי כל מעורב בחקירת החשדות שהעלה הוא מושחת ומקומו בכלא.

הנאשם קישט את מסדרוניו בכתבות עיתונאיות בהם נאמר לדוגמה **"90% המדינה מושחתת"**. **"השחיתות נמצאת בשלטון"**, וכן דברים דומים.

הנאשם גם האשים את החוקרים בהפקרת מקור מודיעיני וכן באי קיום הבטחות שניתנו לו להגן עליו כחושף שחיתות.

148. רפ"ק הינדי עשה עלי רושם אמין נוכח דבריו בפניי, אישור הנאשם הטוען גם היום שהוא מושחת והמסמכים שהוגשו אני קובע כי הוכחו ב פניי העובדות המפורטות באישום השבעה עשר.

האישום השמונה עשר:

149. אישום זה מתייחס להטרדתו של סנ"צ אריה אידלמן ששירת כראש צח"מ בזמן חקירת החשדות שהעלה הנאשם. התביעה טוענת כי הנאשם התקשר מספר רב של פעמים לטלפון הנייד הפרטי של סנ"צ אידלמן כינה אותו **"מושחת אתה אפס"** **"אתה קברת אותי"** וביטויים דומים. השיחות התקיימו החל מאוגוסט 2009.

150. בגין מעשים אלה מייחסת התביעה לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

151. סנ"צ בדימוס, אריה אידלמן, מסר בעדותו כי שימש כראש צח"מ בחקירה על שחיתויות ברשות המיסים. העד ציין כי פרש מהמשטרה באפריל 2008.

העד ציין כי תיק החקירה שלו ע"י עו"ד מזרחי (כתוארו אז) נסגר מחוסר ראיות ע"י הפרקליטות.

152. בהמשך מסר העד: **"אני פרשתי ב- 4/08 ומשך תקופה ארוכה בתדירות כמעט יום יומימית קיבלתי טלפונים מהנאשם שאמר לי אתה מושחת, אתה עבריין, אתה קשור עם משפחות הפשע, הרסת לי את החיים. בתחילה הבלגתי גם הבנתי את התסכול ואני מבין עד היום. אחרי שנה הגשתי את התלונה שלי ועד לפני חודש ימים זה המשיך עם מסרונים בטלפון...".**

153. בחקירתו הנגדית נשאל העד האם ביקש לבצע האזנות נפח, שמע ומראה לחדרים של החשודים. העד אישר כי ביקש אישור על אמצעים מיוחדים כדי להגיע לתוצאות. העד הכחיש כי הייתה פגישה במשרדה של פרקליטת המחוז רות דוד שסירבה להצעה.

154. העד גם הכחיש כי פרקליטת המדינה דאז הגב' עדנה ארבל סירבה לבצע את האזנות והוסיף: **"...מי שלא אישר לבצע את מה שביקשתי זה ראש אגף החקירות משה מזרחי...".** העד גם הכחיש כי מלבד הסירוב לבצע האזנות הופעלו עליו לחצים בהקשר לחקירה.
העד אישר כי אמר שלא נותנם לחקור בהקשר לאי אישור האזנות.

155. העד מסר כי נפגש עם הנאשם ועיתונאי שביקשו ממנו לפתוח את הפה. הוא הכחיש מכל וכל שבאותה פגישה קילל את הנאשם.

156. הנאשם לא מכחיש כי פנה מספר רב של פעמים לעד וכינה אותו כמושחת ומטיח תיקים וביטויים דומים.

הדברים אינם מתיישבים עם דברי הנאשם עצמו שמאשר כי עד זה יזם שימוש באמצעים חריגים כדי להגיע לתוצאות והדבר לא אושר ע"י בעל הסמכות. לכן דברי הנאשם לעניין שחיתותו של עד זה שפרש

מהמשטרה לפני שנים הם תמוהים.

157. לאחר בחינת מכלול הראיות המתייחסות לאישום זה הגעתי לידי מסקנה כי הוכחו העובדות המפורטות באישום זה.

האישום התשעה עשר:

158. באישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

159. התביעה טוענת כי ביום 17/8/09 בזמן חקירה העליב הנאשם את רפ"ק ליאור אשד, בכך שהתקשר לטלפון הישיר במשרדו ואמר לו: **"..אתה שוטר מושחת, אתה חתיכת אפס, אתה כלומניק, יא חתיכת מושחת, בגללך אני ברחוב..."**.

כעבור מספר דקות התקשר הנאשם שוב לאותו טלפון וחזר על הדברים.

הנאשם חזר על אותם דברים גם ביום 23/8/09 בשעה 11:32.

160. ליאור אשד ציין בעדותו כי הוא משרת כקצין מודיעין בלהב 433 בתקופה הרלוונטית היה חבר בצח"מ שחקר את התיק אך עזב את היחידה לפני סיום החקירה ועבר ליחידה הכלכלית.

העד מסר כי הנאשם התקשר אליו מספר רב של פעמים וכינה אותו כמושחת (ת/12) מצביע על 20 שיחות שיצאו מהנאשם לטלפון של העד בין התאריכים 13/8/09 ועד 1/9/09.

העד פירט את תוכן השיחות שקיבל בימים 17/8/09 ו- 23/8/09. והוסיף כי הדברים היו מעליבים ומטרידים.

161. בחקירתו הנגדית מסר העד כי הנאשם לא מסר ראיות אלא תלונה מפורטת שבחלקה גובתה בהקלטות. העד ציין כי עלו חשדות נגד שתי דמויות: **"...מהחומר שמסרת עלו חשדות לכאורה שהבשילו לחקירה גלויה, בחשדות של הפרת אמונים ושוחד"**.

162. העד אישר כי גם הוא סבר שאם היו מאשרים אמצעים טכניים היו יכולים להגיע לתוצאות טובות יותר. הוא הכחיש שאמר שלא אפשרו להם לחקור.

163. העד אישר כי מנהל רשות המיסים איתן רוב, קיבל עדכון על החקירה מניצב מזרחי. לדברי ניצב מזרחי,

כפי שמסר העד היה צורך בגורם מסייע בתוך הרשות. העד סבר שלא היה זה נכון לעדכן את איתן רוב על החקירה הסמויה.

164. העד מסר עוד כי התלונה בנושא הטרדה מינית של גיספן נחקרה בימ"ר מרכז ולא על ידם.

הנאשם אישר במהלך העדות כי במשך שנים לא האשים את העד בשחיתות ועשה כן רק אחרי שהעד כינה אותו "**הומלס**" והוא נעלב.

165. מהעדויות שנשמעו בפני עולה בבירור כי התביעה הוכיחה את המעשים המיוחסים לנאשם באישום התשעה עשר.

166. לענין פגיעה אפשרית בחקירה הסמויה יודגש כי הנאשם עצמו העביר את תלונותיו תחילה לקב"ט המשרד אף פנה למר רוב כשלא קיבל תשובה תוך זמן סביר.

הנאשם גם מסר באסיפת עובדים על חשדותיו לגבי שחיתות במחלקה כחצי שנה לפני שפנה למשטרה. אין ספק כי פניות אלה לא תרמו ליעילות החקירה.

המצב המשפטי:

167. כפי שכבר ציינתי בפתיחת הכרעת הדין תיק זה מחייב דיון לגבי הזכות לחופש הדיבור, היקפו של חופש זה במשטר דמוקרטי והאיזונים הדרושים כשחופש הדיבור מתנגש בזכויות חוקתיות נוספות כגון פרטיות וכבוד האדם.

קורות הנאשם במהלך השנים וגרסאותיו:

168. בע"ע 259/06 מיום 20/9/07 סוקרת כב' השופטת נילי ארד בפסקה 26 לפסק דינה את תחילת הפרשה: "**כפי שהוברר מחומר הראיות, בעקבות פגישה עם מקור בסוף דצמבר 2002 העלה המערער (הנאשם רפי רותם ד.ב.) בינואר 2003 באופן סמוי, בפני הממונים עליו טענות בדבר שחיתות. ביום 4/3/03 במעמד של אסיפת עובדים העלה המערער לראשונה בפומבי טענות של שחיתות בהתנהלות המחלקה והממונים עליו...**".

הנאשם הגיש באותו עניין תלונה במשטרה ביום 24/9/03. הדברים גם עולים מעתירתו של הנאשם לבג"צ (99/ת) בג"צ 1233/08.

169. הנאשם פנה למשרד מבקר המדינה וביקש הגנה כחושף שחיתויות לפי חוק הגנה על עובדים (חשיפת עבירות ופגיעה בטוהר המידות או במנהל תקין) התשנ"ז 1977.

הפניה הוגשה למבקר המדינה דאז כב' השופט בדימוס גולדברג, עו"ד הלל שמגר השיב לנאשם כי לפי סעיף 38 (5) לחוק מבקר המדינה, התש"ח - 1958 לא תבורר תלונה **"בענין התלוי ועומד בבית משפט או בבית דין או שביט משפט ובית דין הכריע בו לגופו"**.

170. ביום 3/8/07 פנה ב"כ הנאשם דאז עו"ד איתן ענבר (ת/89) וביקש ממבקר המדינה הקודם השופט בדימוס לינדנשטראוס לשקול מחדש את החלטתו שלא לטפל בבקשת הנאשם לקבלת הגנה כחושף שחיתות.

נוסח תצהירו של הנאשם שצורף לבקשה הינו בוטה. אסתפק בציטוט פסקה אחת בלבד: **"2... מבקר המדינה ואנשי משרדו שיקרו ורימו אותי במשך כ- 5 שנים מסיבות פסולות ומושחתות..."**.

171. בטרם אעבור לדברים שמסר הנאשם בחקירותיו במשטרה יש להשלים את הצגת המסגרת במספר עובדות נוספות בעקבות פגישה שהוסדרה לנאשם ע"י מנכ"ל משרד המשפטים דאז מר גיא רוטקוף, הוא נפגש עם יו"ר הוועדה לענייני ביקורת המדינה ח"כ מיכאל איתן שהפנה את עניינו למבקר המדינה.

תשובתו של המבקר לח"כ איתן ניתנה ביום 17/11/08 בסעיף 2 לאותו מכתב (ב"מ 1) נאמר: **"במקביל, בחן משרד מבקר המדינה במסגרת הביקורת את טענותיו בנוגע לשחיתות באגף המכס והמע"מ. לשם כך הוקם צוות מיוחד, שלושה בידי ניצב (בדימוס) יעקב בורובסקי, ששימש באותה עת כיועץ מבקר המדינה למאבק בשחיתות הציבורית. לאחר בדיקה ממושכת ומקיפה שכללה גם העברת טיוטת דוח ביקורת להתייחסות גורמים רלוונטיים, לא מצא הצוות בסיס לחלק ניכר מטענותיו של מר רותם, שמרביתן מתייחסות לאירועים שאירעו לפני שנים ארוכות. חלק מן הפרשות התפרסמו קודם לכן בתקשורת, כשהמידע שהביא מר רותם לא כלל פרטים חדשים, ואילו במקרים אחרים נמצא שטענותיו הכלליות של מר רותם לא גובו בראיות של ממש. טענות רבות של מר רותם נבחנו בעבר בידי הגורמים המוסמכים ונדחו בעיקרן, על דעת נציבות שירות המדינה ופרקליטות המדינה, אשר בחנו את ההיבטים הפליליים והמשמעתיים העולים מטענותיו..."**.

172. הנאשם קיבל בשנת 2014 את "אות אביר איכות השלטון" מהתנועה למען איכות השלטון בישראל. התנועה פנתה ב- 6/10/14 למבקר המדינה השופט בדימוס יוסף שפירא בבקשה לבדוק את טענותיו של הנאשם, ולהעניק לו הגנה כחושף שחיתות.

המבקר שפירא החליט בשנת 2015 להעניק לנאשם הגנה כחושף שחיתות וקבע פיצוי לנאשם של 36 חודשי שכר לפי משכורתו האחרונה וכן גמלה שוטפת מאוקטובר 2007 והלאה.

לאחר הגשת הסיכומים בתיק זה פנתה התנועה למען איכות השלטון בישראל וביקשה להצטרף להליך כ"דיד בית המשפט". בטרם מתן החלטה בעניין, התנועה צירפה טענותיה לבקשה. עיקר הטענה הייתה כי יש לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו מטעמי צדק ואכיפה בררנית.

דחיתי את בקשת התנועה להצטרף להליך, אך קבעתי כי הנאשם שאינו מיוצג יוכל לאמץ את הטענות שפורטו בבקשה כחלק מסיכומיו.

הנאשם הודיע לי כי הוא מאמץ את הטענות לעניין הגנה מן הצדק.

המדינה התנגדה לצירופה של התנועה להליך כ"דיד בית המשפט".

173. מכאן לגרסאות הנאשם במשטרה. יצוין כי במסגרת החקירות בתיקים הנדונים בפניי מסר הנאשם 12 הודעות רובן באזהרה. אפרט בהמשך את התייחסותו של הנאשם למתלוננים נגדו בגין הטרדות והעלבות.

174. בעניינם של גיא רוטקוף ועו"ד מזרחי (כתוארו אז) מסר הנאשם בת/27 ביום 30/6/11: "... לא הטרדתי אותו (עו"ד מזרחי ד.ב.) הוא תפר לי תיקים במשטרה הוא מושחת..." הנאשם אישר כי שלח מסרנים לעו"ד מזרחי גם לפני 2006 והוסיף: "...בפועל לא רק שהוא לא הגן עלי, הוא תפר לי את התיקים הראשונים הפליליים בחיים שלי..."

"...אגב מנחם מזרחי בגללי במשך 4.5 שנים לא מתמנה לשופט...עכשיו איך אני יודע מי ישוב למגיש בקשה להיות שופט, גיא רוטקוף אמר לי. "...גיא רוטקוף היה אומר לי היום הוועדה יושבת תשלח פקס..." (השיבושים בדברי הנאשם עצמו, כפי שנכתבו - ד.ב.).

175. בהמשך באותה הודעה מסר הנאשם: "...גיא רוטקוף שהיה היועץ של דניאל פרידמן אמר לי שהוא דיבר עם מנחם מזרחי עלי ושמנחם מזרחי אמר לו שרפי רותם הוא אדם ישר ושפעלתי בתום לב והיו לחצים ענקיים מלמעלה לסגור את פרשת רשות המיסים אחת והוא מנחם מזרחי, אמר שאם הוא יתבקש לבוא ולהעיד בבית הדין לעבודה אצל ורדה סמט (השגיאות במקור) הוא יעיד לטובתי אבל ורדה סמט המושחתת לא רוצה לשמוע..."

"...כתבתי למנחם מזרחי שאני רוצה לקבל את כל הראיות ואת כל העדויות כדי להגיש ערר על ההחלטה המושחתת שלו ועד היום לא קיבלתי את זה..."

"...ברגע שאני אקבל את זה למחרת הוא אויר בשבילי..."

הנאשם גם ביקש שעו"ד מזרחי יחקר על תפירת תיקים נגדו.

176. בהודעתו מיום 1/9/10 (ת/44) מסר הנאשם בהקשר לגיא רוטקוף: "...מכיר אותו הרבה שנים..."

בתוקף תפקידו על פי בקשתו העברתי לו ראיות מיסמכים וקלטות של פשעים ושחיתויות ברשות המיסים, במשטרה ובפרקליטות הוא לא עשה כלום מסיבות פסולות..."

"ואז אני אמרתי לו מה אני חושב על התנהלות משרד המשפטים ושל בתעשיית הפשע ברשות המיסים, הוא דחף אותי עם היד בחזה בגוף שזה תקיפה פיזית אני לא נגעתי בו..." הנאשם נשאל אם גיא רוטקוף היה לבד והגיב בחיוב.

177. בהודעתו מיום 30/6/2011 התרעם הנאשם על כך שלא חקרו את גיא רוטקוף בגין תקיפה ולא ערכו עימות ביניהם. הנאשם הוסיף: **"מי שדחף את רוטקוף להגיש תלונה נגדי הוא הבוס שלו יהודה וינשטיין. הפלא ופלא יהודה וינשטיין היה לפני מינויו ליועמ"ש העו"ד של איתן רוב מנהל רשות המיסים לשעבר איך יכול להיות שעו"ד של איתן רוב לשעבר סגר את התיקים נגדו..."**

178. בהודעה נוספת שמסר ביום 1/9/10 (ת/56) מסר הנאשם על התקרית במרכז מסחרי ברמת אביב עם גיא רוטקוף: **"...כשראיתי אותו לפני יומיים במרכז הוא היה עם ילד, הצמיד לי את הפלאפון ואמר לי אתה מוקלט בוא תגיד מה יש לך להגיד. ואז אמרתי לו כל מה שאני חושב על משרד המשפטים ועליו אישית.**

אמרתי לו אתה מכרת את עצמך בשביל חליפה וכיסא אתה יודע על שחיתויות ולא עשית כלום ואז הוא דחף אותי."

הנאשם גם טען בבית המשפט כי גיא רוטקוף הוא חברו של עו"ד מזרחי: **"...לקח ממני חומרים עליו והעביר לו אותם..."**, זאת בניגוד לדברים שמסר במשטרה באותו הקשר.

179. לגבי עו"ד נחמה זוסמן טען הנאשם בהודעתו מיום 9/1/12 (ת/50): **"...מטרת ההתקשרות לזוסמן הייתה לקבל את העדויות. אני יודע שננקטו נגדה צעדים, מדובר בפרקליטה מושחתת..."**

הנאשם טען כי עו"ד זוסמן קשורה ליועץ המשפטי דאז של רשות המיסים שהוא אח של עדנה אלפסי שלטענת הנאשם קשורה לנציב שרות המדינה דאז, הולנדר.

180. לעניין אנשי המשטרה שהתלוננו נגד אישר הנאשם כי שלח להם מסרונים והתקשר אליהם. הנאשם ציין כי הוא אינו מכיר את השוטרת גרוס. בהודעתו מיום 1/9/10 (ת/56) מסר הנאשם בקשר לסנ"צ אוסמו: **"...הוא חפרפרת במשטרה הוא לא שוטר..."**

בהודעה מיום 25/10/13 בהקשר לאותו קצין משטרה מסר הנאשם: **"...מעולם לא גידפתי אותו לא איימתי עליו, מדובר בשוטר מושחת שטייח את פרשת השחיתות ברשות המיסים, אותה אני חשפתי..."**

181. בהודעה מיום 3/12/09 (ת/48) בה התייחס למספר קציני משטרה מסר הנאשם: "...אני פניתי למשטרה אבל משטרת ישראל מסיבות מושחתות, מסיבות של חברויות וקשרי משפחה עם אותם מושחתים ברשות המיסים טיחו, סירבו לקבל ראיות על בני משפחות המושחתים וחבריהם מתוך רשות המיסים...".

"...חקירות שלהם היו חקירות מושחתות. מדובר בשוטרים שהם בעצמם אישרו לי ולא פעם אחת שהם כדבריהם פקידים ולא נותנים להם לחקור...".

"...אוסמו סירב לקבל ממני קלטת שבה שומעים את רפי עמיאל משבש חקירה למרות שאמר לי שזה סוגר את עמיאל...".

"...את ליאור אריה ורון הינדי אני מכיר מדובר בשוטרים מושחתים...".

לגבי סנ"צ אריה אידלמן מסר הנאשם באותה הודעה: "...אריה אידלמן אישר גם במסדרון ביה"ד לעבודה כי לא הייתה חקירה לא נתנו לו לחקור ואם היו נותנים לו לחקור אזי מדובר בתיק השחיתות הגדול ביותר שהוא עסק מזה כ-25 שנה...".

182. בהודעה מיום 30/6/11 (ת/49) אישר הנאשם כי הוא מתקשר לדוד אוסמו גם בשעות מאוחרות והוסיף: "...אני אמשך להתקשר אליו גם בכתובת גם בטלפון...".

183. לגבי עובדי רשות המיסים המתלוננים נגדו מסר הנאשם כי הוא התקשר אליהם רק כתגובה לאיומים שלהם. הנאשם התבקש להמציא ראיות לגבי אותם איומים. במסמכים שהגיש נאמר ע"י רפי עמיאל "אתה חולה", "שמעתי עכשיו שאתה עובד בעבודה שראויה למעמדך", "רפי הומלס".

הנאשם ציין כי למעט ההודעה האחרונה שהיא מיום 2/5/13 אין לו תאריכים.

הנאשם גם הוסיף כי לא הקליט את האיומים.

184. בהודעתו מיום 14/8/14 (ת/25) מסר הנאשם: "...אני ביחד עם חבריי מתוך רשות המיסים פועלים לחקירת כל הפשעים שטווחו ולכן אני כל הזמן נחקר ונעצר ומקבל מכות משוטרי ת"א צפון...".

"...בהתחלה דני היה איתי (דני יחזקאל - ד.ב.) אבל קיבל איומים מרפי עמיאל והפך את עורו...".

"...דיברתי עם דני יחזקאל בפעם האחרונה בשנת 2005...".

"...דני יחזקאל הוא איש מושחת שהמשטרה מגנה עליו...".

לגבי רפי עמיאל מסר הנאשם: "...בגלל שוטר מושחת מלהב 433 המשטרה לא רוצה לקבל ממני את כל הראיות שיש לי על השחיתות שלו, רפי עמיאל הדליף את השם של המקור המודיעיני שגרם לנזק למשפחות הפשע כ-25 מיליון שקלים בנושא הברחת סיגירות...".

"...23 מסרונים ששלחתי לו היו בתגובה לאיומים שלו...".

185. בהודעתו מיום 9/11/12 התייחס הנאשם לתלונות שהוגשו נגדו ע"י שוטרים מתחנת ת"א צפון בימים 1/9/10 ו-30/6/11.

הנאשם הכחיש את הטענות נגדו וציין כי הוחזק במעצר בתנאים מחפירים ואף הוכה. לדבריו, התלונות נגדו הוגשו כתגובה לפנייתו למח"ש.

כפי שצוין לעיל, קיבלתי את טענות הנאשם בעניין זה, בעיקר נוכח חקירתו המאוחרת לאחר שפנה למח"ש והחלטתי לזכותו מהעבירות הקשורות לדו"חות הפעולה שהוגשו על ידי אותם שוטרים.

186. תפיסתו של הנאשם סוכמה על ידו בהודעתו מיום 3/12/09 (ת/48): "...חברים שלי ואני ועשרות דורשים ועדת חקירה ממלכתית שתבדוק את קשר השתיקה המושחת בין רשות המיסים לבין משטרת ישראל, פרקליטות נציבות שירות המדינה ומבקר המדינה...".

187. כפי שצוין בתחילתו של פרק זה, הנאשם פנה לאחר סגירת תיק החקירה והגיש ערר על החלטת הסגירה, כמו כן הגיש הנאשם תביעות על הוצאת דיבה, פנה לבית הדין לעבודה נגד העברתו מתפקידו ברשות המיסים וכן פנה למבקר המדינה כדי לקבל הגנה כחושף שחיתויות. כל פניותיו, לרבות עתירה שהגיש לבג"צ, נדחו.

188. הנאשם לא קיבל תשובה שלילית כתשובה ובכל שלב האשים את אלה שדחו טענותיו כמושחתים. יודגש כי הנאשם היה מיוצג בהליכים שצוינו לעיל ע"י עו"ד הבקיאים בעבודתם.

לכן טענתו, לדוגמא כי הוא לא קיבל חומר חקירה לצורך הגשת ערר, אינה מתיישבת עם הבקשות שהגיש לקבלת חומר ללא מחיקות וכן עם דברי עורך דינו כפי שמשקפים במכתבים שהוגשו.

189. טענות הנאשם לגבי חלק מהמתלוננים הינן מקוממות במיוחד. לכנות את גיא רוטקוף כמושחת מקוממת גם לפי הבנתו היום של הנאשם.

מתלון זה יזם בדיקה נוספת של טענות הנאשם כיוון שהאמין באמיתות דבריו.

הוא גרם לפגישה בין הנאשם לשר המשפטים, העביר את עניינו לוועדה לביקורת המדינה של הכנסת ולבדיקה נוספת של המבקר.

לאחר טיפול זה התגובות להם זכה מר רוטקוף היו ביטויים קשים מצד הנאשם גם כשהוא מלווה ע"י בתו הקטנה.

גם הדברים שמסר הנאשם לגבי סנ"צ אידלמן הם חסרי הגיון פנימי. מצד אחד הנאשם מציין כי אותו קצין רצה לבצע האזנות נפח, דהיינו למצות את החקירה הסמויה בדרך יעילה.

כיצד הוא הופך למושחת כשהממונה עליו ניצב מזרחי סבור כי מקרה זה לא מצדיק האזנות נפח?

190. הנאשם מביע פליאה כי ראש הרשות דאז, איתן רוב, עודכן ע"י ניצב מזרחי לגבי החקירה הסמויה אך שוכח כי הוא עצמו דיבר על כך בפומבי ברשות כפי שפירט לעיל.

חופש הביטוי

191. בהרצאה שנשא ביום 14/6/90 באוניברסיטת תל אביב הגדיר הנשיא לשעבר של בית המשפט העליון כב' השופט אהרון ברק את הבעיה כך:

"איני מסכים לדעתך, אך אגן בחיי על זכותך להביע אותה" אמר וולטיר וגוהן סטוארט מיל, בחיבורו על החירות הוסיף "אם כל האנושות כולה, למעט אדם אחד, הוא בדעה אחת, ואם אותו אדם הוא בדעה אחרת, האנושות לא תהא מוצדקת בהשתקתו של אותו אדם יותר מאשר הצידוק של אותו אדם, אילו היה הכוח בידו, בהשתקת האנושות כולה".

בכך העמידו הוגי דעות אלה ואחרים, ובעקבותם מדינות דמוקרטיות רבות, לרבות ישראל, את חופש הביטוי כזכות "על" "עילאית". השופט אגרנט ראה בחופש הביטוי את "ציפור נפשה של האדם". מהי אותה זכות ומהו שעושה אותה למרכזית בחיינו? ובעיקר - מהן המגבלות שמוצדק וראוי הוא להטיל על זכות זו בחברה דמוקרטית?

192. מאז בג"צ **חברת "כל העם" בע"מ נ' שר הפנים**, פ"ד ז, 871, הדגיש בית המשפט העליון את חשיבות חופש הביטוי בחברה דמוקרטית ופירש פרשנות מצמצמת הוראות חוק שפגעו בחופש הביטוי.

193. בתיק זה יש לבחון את היקף תחולתם של שני סעיפי חוק פליליים על מעשיו של הנאשם.

כפי שכבר צוין מספר פעמים, מבחינה עובדתית, המעשים המיוחסים לנאשם בגין שני סעיפים אלה אינם שנויים במחלוקת. השאלה הינה - האם מעשים אלה מגבשים את העבירות המיוחסות לנאשם?

194. לגבי שני סעיפים אלה, דהיינו הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים) תשמ"ב-1982 והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ניתנו שני פסקי דין מנחים ע"י בית המשפט העליון.

לעניין העלבת עובד הציבור, פסק הדין המנחה הוא בדנ"פ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל.

בעניין העבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, פסק הדין המנחה הוא רע"פ 10462/03 הלינור הראר נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2) 4099 מיום 30.5.05.

העלבת עובד ציבור

195. פסק הדין בעניין אונגרפלד ניתן ע"י הרכב רחב של תשעה שופטים בבית המשפט העליון. פסק הדין ניתן ברוב של שישה שופטים כנגד דעתם החולקת של שלושה שופטים. פסק הדין העיקרי של הרוב ניתן ע"י כב' השופטת פרוקצ'ה. דעת המיעוט העיקרית ניתנה ע"י כב' הנשיאה ד' ביניש והמשנה לנשיאה כבוד השופט ריבלין.

196. הערך המוגן לגבי העבירה של העלבת עובד ציבור כפי שנקבע ע"י הרוב בדיון נוסף אונגרפלד:

"הערך המוגן בסעיף 288 לחוק העונשין הוא שמירת תקינות תפקידו של השירות הציבורי והבטחת יכולתו לקיים את אחריותו כלפי הציבור, כמו גם פריסת הגנה על עובד הציבור האינדיבידואל מפני מעשי השפלה והעלבה וביזוי המוטחים בו בעת מילוי תפקידו או בנוגע למילוי תפקידו...".

בסעיף 16 לפסק דינה מצינת כב' השופטת פרוקצ'ה: "...בלא פרישת הגנת החוק על העובד מפני התנכלות הכרוכה בפגיעה פיזית או רגשית כלפיו, הוא יתקשה במיצוי יכולותיו במילוי תפקידו...".

197. כב' השופט ריבלין מציין בפסק דינו:

"...קיומן של עבירות מבטא את ההכרה שלפיה חופש הביטוי אינו זכות מוחלטת וכי הגבלתה נחוצה לעיתים לצורך הגנה על זכויות או על אינטרסים אחרים חשובים אף הם...".

198. בהמשך מציין השופט ריבלין:

"...יש לפרש עבירות הפוגעות בחופש הביטוי באופן המצמצם את הפגיעה עד למינימום הנדרש לשם הגשמת הערך המוגן של העבירה. כל אלה הם שינחוננו גם בפירוש "העלבת עובד ציבור" עליה להתפרש באופן המצמצם את הפגיעה בחופש הביטוי למינימום ההכרחי לצורך הגשת תכלית העבירה...".

199. כב' השופט ריבלין מגיע למסקנה כי אמירה כלפי שוטר שהוא משתף פעולה עם עבריינים הוא בגדר ביקורת ולא העלבה כמשמעותו בסעיף החוק. בהמשך מציין כב' השופט ריבלין: "...יש להדגיש כי

פרשנות זו של עבירת העלבת עובד ציבור אינה מותירה את עובדי הציבור חשופים לכל פגיעה בשמם הטוב. לעובדי הציבור, כמו לכל אזרח, נתונה הזכות להגן על שמם הטוב במסגרת הוראות חוק לשון הרע...".

200. בדעת הרוב קובעת כב' השופטת פרוקצ'ה:

"...המענה להיבטים אלה מצוי בעיקרו באיזון הפנימי הנדרש בין ההגנה על ערך חופש הביטוי שהוא מעקרונות הליבה של המשטר הדמוקרטי, לבין השמירה על הערך המוגן בעבירה, המתמקד במתן הגנה הולמת לכבודו ולמעמדו של עובד הציבור כחלק מחובת השמירה על מעמדו של השרות הציבורי בכלל, והבטחת רמת תפקודו כנדרש לקיום האינטרס הציבורי. האיזון בין הערכים האמורים מושג על ידי מתן המשקלות היחסיים הראויים לאינטרסים המתחרים, תוך איתורה של נקודת שווי המשקל הראויה ביניהם...".

201. השופטת פרוקצ'ה מציינת כי עובדי ציבור נדרשים לרמת סיבולת גבוהה בספיגת דברי ביקורת גם מעליבים ובוטים אך מוסיפה:

"...עובד ציבור המותקף במסגרת תפקידו - בין בגופו, בין בכבודו כאדם - יתקשה לאורך זמן לשמור על רמת תפקוד גבוהה בביצוע משימותיו...".

202. השופטת פרוקצ'ה קובעת מבחן של ודאות קרובה לעניין הפגיעה בשרות הציבורי. המרכיב השני הוא מרכיב הסתברותי, אשר נועד במסגרת אותו איזון להגביל את מתחום השתרעותה של העבירה רק למצבים שבהם קיימת הסתברות ברמה מסוימת לפגיעה ממשית בערך המוגן בעבירה.

"...מתן תוכן למעשי העלבה המכוון למעשים קיצוניים של פגיעה קשה בליבת כבודו של עובד הציבור... קביעת מבחן הסתברותי ברף גבוה, שעניינו בקיום "ודאות קרובה" כי מעשה ההעלבה יביא לפגיעה קשה בעובד במילוי תפקידו, ומכאן גם בשרות הציבורי במובנו הרחב...".

"לא ניתן להגדיר מראש רשימה סגורה של מקרים בהם מתרחשת העלבה הטומנת בחובה פגיעה קשה בכבודו של העובד...".

203. בהמשך נאמר:

"ייתכן למשל, העלבת עובד ציבור שיש בה פגיעה בניקיון כפיים, בטוהר מידותיו, או האשמתו בשחיתות, עשויים להיות העלבה במובן האיסור".

"...יש גם להוסיף, כי מעשה העלבה על פי האיסור הפלילי אינו מותנה בשאלה אם דברי העלבון משקפים אמת או שקר. הגנות מתחום דיני איסור לשון הרע אינן חלות בתחומי העבירה

של העלבת עובד ציבור...".

204. כבוד השופט גובראן מצטרף לעמדתה של כב' השופטת פרוקצ'ה ומציין:

"לעמדת, אמות המידה הפרשניות שעל פיהן פירשה חברתי השופטת פרוקצ'ה את העבירה, הכולל שילוב של מרכיב תוכני, צמצום המושג, העלבה למעשים קיצוניים של פגיעה קשה בליבת כבודו של עובד הציבור עם מרכיב של מבחן הסתברותי - ודאות קרובה - לכך שמעשה ההעלבה אכן יביא לפגיעה קשה בתפקודו של השירות הציבורי, עולות בקנה אחד עם דרישת המידתיות שבחוק היסוד...".

מן הכלל אל הפרט

205. הנאשם הואשם ב-15 אישומים לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

הנאשם האשים שורה של עובדי ציבור בשחיתות, בטיח תיקים, בשיתוף פעולה עם משפחות פשע ודברי העלבה נוספים, כפי שפורטו באישומים השונים.

יודגש כי המעשים המיוחסים לנאשם בוצעו בין 2008 ל-2014.

206. טענתו של הנאשם הינה כי תיק החקירה בעניין שחיתויות ברשות המיסים, תיק שנפתח בעקבות תלונותיו של הנאשם, נסגר בלא הצדקה וכתוצאה משחיתות בפרקליטות מחוז תל אביב.

207. יש לציין כי סמוך לאחר סגירת התיק ניהל הנאשם מאבק משפטי לגיטימי כנגד סגירת התיק ואף נעזר בעורכי דין.

הנאשם גם ניהל מאבק משפטי כנגד הכוונה להעבירו לתפקיד אחר ברשות המיסים.

208. רק לאחר שהנאשם נחל כישלון במאבקו המשפטי, הוא החל להאשים כל מי שטיפל במישרין או בעקיפין בתיק שיזם את חקירתו בשחיתות.

209. יצוין כי חלק מהמואשמים בשחיתות, כגון עו"ד זוסמן, סנ"צ אוסמו, גילו תחילה איפוק מתוך הנחה כי תסכולו של הנאשם יחלוף והוא יפסיק את הטרדותיו. משלא קרה הדבר הם פנו בתלונה למשטרה.

210. הנאשם לא הפסיק את הטרדותיו גם כשניתנו החלטות שיפוטיות בעניינו ונאסר עליו ליצור קשר עם חלק מהמתלוננים בתיק זה.

גם דחיית טענותיו בתביעת לשון הרע ב-7319-04-10 נגד יאיר נחמני לא גרמו לנאשם לשנות את אופן פעולתו. פסק הדין הדוחה את תביעתו ניתן ע"י כב' השופטת אלמגור ביום 30/11/2008.

211. הנאשם טען בפני כי החקירה שיזם הצביעה על שחיתות חמורה ברשות המיסים וכי אם הייתה נחקרת ביעילות, המדינה הייתה חוסכת ארבעים מיליארד שקלים בשנה. כתמיכה לדבריו הגיש הנאשם ראיון עם היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז בסיום תפקידו. באותו ראיון ציין מר מזוז כי פרשת רשות המיסים היא אחת הפרשות שניתן היה להבחין בה סממנים של פשיעה מאורגנת. עיון בכתבה מלמד כי מר מזוז התייחס לפרשה שבה נפשטו ראש רשות המיסים ומעורבים נוספים ולא לפרשה שהנאשם יזם את חקירתה.

212. טענות הנאשם כי כולם מושחתים היא טענה שאין לה על מה להתבסס. הדברים הגיעו עד כדי אבסורד כשהנאשם טען כי לא כינה את מר רוטקוף, מנכ"ל משרד המשפטים לשעבר, כמושחת ונאלץ להודות כי שגה כשהוכח בפניו כי עשה כן.

213. מדינת ישראל היא מדינת חוק דמוקרטית. הערכים הדמוקרטיים מחייבים לכבד את חופש הביטוי ולאפשר ביקורת בוטה ואף מקוממת כלפי עובדי ציבור. אולם, גם חופש הביטוי איננו בלתי מוגבל. ישנם ערכים נוספים כמו הזכות לפרטיות ולכבוד שגם שהם גם זכויות יסוד.

כפי שצוין, עובדי הציבור מחויבים לגלות איפוק ולספוג ביקורת, לעיתים נוקבת ובוטה מצד הציבור, אולם כשדברי הביקורת וההעלבה פוגעים בצורה קשה בפרטיות עובד הציבור ובכבודו וכן פוגעים בתפקודו של השרות הציבורי, נקודת האיזון מחייבת להגביל את אמירת הביטויים.

214. במקרה זה הנאשם העליב במספר רב של פעמים את המתלוננים, פגע בכבודם, בפרטיותם וכן בתפקודם כעובדי ציבור. גם בגישה זוירה ובפרשנות מצומצמת אין אפשרות לראות בדברי הנאשם דברים לגיטימיים. הנאשם פגע בעובדי הציבור באופן קשה והתעלם מההחלטות השיפוטיות שניתנו. עלה בבירור כי התנהגות הנאשם פגע בתפקוד השירות הציבורי.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

הטרדה באמצעות מתקן בזק

215. פסק הדין העיקרי בעניין הלינור הראר נכתב ע"י כב' השופט רובינשטיין (כתוארו דאז). כב' השופט רובינשטיין סבור כי מרכיב התוכן ומרכיב הצורה הם שלובים בעבירה לפי ס' 30 לחוק התקשורת.

"...אין בידי לקבל את הקביעה כי ענייני תוכן מקומם לא בחוק דנא אלא בסעיפים בחוק העונשין, כגון סעיף האיום (192). אכן, הרשות נתונה לתביעה הכללית לטפל בנושאי הטרדה בדברי חוקים שונים, על פי מהותם ועוצמתם. לא בכדי פתח המחוקק לעניין זה אופציות שונות, מתוך הנחה כי הבחירה בסעיף פלוני תיעשה על פי הנושא, הזמן והמקום. הערך המוגן באורח כללי הוא כבודו של אדם, ופעמים ולבש בגד של פרטיות וצנעת הפרט... לכל רכיבי הסעיף עשויים להיות גילויים שונים. אך כבודו של אדם עלול כמובן להיפגע גם במילה הנאמרת (סעיף 2 "אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם") אם נרצה שלווה נפשו של אדם היא פרטיותו, היא גם כבודו, האם אופן השימוש במתקן בזק הוא אך ורק בעל יסוד טכני, כלומר, אפשר להטריד אדם רק אם ובפקסים חוזרים עסקינן, ושהאמירה שבהם עצמה אינה מעלה או מורידה..."

"לדעתי, כאמור, קשה להלום כי אין רלוונטיות לתוכן. התוכן שלוב בצורה, במובן מסוים בחינת תוך וקליפה, או חרב ונדן, ששניהם יחד יוצרים את השלם..."

216. השופט רובינשטיין, כמובן מודע לחשיבות חופש הביטוי במשטר דמוקרטי ומציין בהקשר זה:

"...אכן, לא על דברי נועם וקילוסין בא חופש הביטוי להגן, אלא על דעות מקוממות. ואולם, האם חופש הביטוי הוא חופש לרדת לחיי הזולת, דבר קל ביותר בעידן הטכנולוגיה המתקדמת..."

217. בהמשך מציין כב' השופט רובינשטיין:

"...בבוא בית משפט זה להתוות גבולותיו של חופש הביטוי, נדרש, הן לעצם קיומם של גבולות והן לפרטים... ואמנם, לא הרי חופש הביטוי בנושאים ציבוריים וכלפי איש ציבור העומס על עצמו "סיכוני ביקורת" ברמה גבוהה, אף שגם כאן לא הייתי רוצה כשלעצמי לראות את הכנפיים פרושות לאינסוף..."

218. לעניין הפגיעה בפרטיות מפנה כב' השופט רובינשטיין לדבריו של כב' השופט ברק בבג"צ 2481/93 דיין נ' ניצב וילק:

"ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי כי יניחו אותו לעצמו.... מבחינה זו הזכות לפרטיות היא - בין השאר - בלשונה של פרופ' גבזון - הגבלה על נגישותם של אחרים אל היחיד.... הזכות לפרטיות מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין ה"אני" לבין החברה... כשם שכל דבר בזכויות האדם מחייב את חופש הביטוי, שום דבר בזכויות האדם אינו מחייב לשמוע דיבור בלתי רצוי..."

219. לסיכום מציין כב' השופט רובינשטיין:

"לדידי, אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי. אין ביישומה של הגבלה על כך כדי לכלוא את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפיות אנושית ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיסית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו...".

220. הנאשם פנה לטלפון הנייד הפרטי של המתלוננים והשמיע ביטויים שיש בהם כדי לפגוע, להטריד ולהרגיז את המתלוננים. הפניות היו בשיחות טלפון ובמסרונים ונמשכו למרות דרישת המתלוננים להפסיק את ההטרדות.

כפי שכבר ציינתי, בחלק מהמקרים, ההטרדות נעשו גם בניגוד להוראות שיפוטיות.

221. הטלפון הנייד האישי של האדם הפך במרוצת השנים לחלק מזוהו האישית וחלק מעולמו הפרטי. הפניות הרבות ותוכנן וכוונת הפגיעה המודעת מצד הנאשם במתלוננים מקיימים את היסוד העובדתי והנפשי של העבירה על פי סעיף 30 ומצדיקים את הרשעת הנאשם בגין עבירה זו.

הגנה מן הצדק

222. דוקטרינת "הגנה מן הצדק" מצא מקום במשפט הישראלי בפסק דין יפת; ע"פ 2910/94 יפת נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 221.

בהמשך המבחנים שנקבעו בפסיקה הרחיבו את תחום ההגנה. ראה למשל ת"פ 10345/98 **רחמלביץ נ' מדינת ישראל**, פס"מ תשנ"ט, חלק 2, עמ' 12 ופסק הדין המנחה ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נ"ט (6) 776.

223. בשנת 2007 עם תיקונו של חוק סדר הדין הפלילי עוגנה ההגנה גם בחקיקה. בתיקון זה הוסף לסעיף 149 לחוק סעיף קטן 10:

"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צורך והוגנות משפטיות".

224. הנאשם טוען, כי כל הרשויות נמנעו מלחקור בצורה יעילה את טענותיו בדבר שחיתות ברשות המיסים, התנכלו לו, תפרו לו תיקים ואף העמידו אותו לדין שעה שכנגד המושחתים עצמם לא נעשה דבר.

225. הנאשם גם ציין כי תלונות שהגיש לא נחקרו וכי נעצר מספר רב של פעמים בלא הצדקה כשהמטרה הינה להשתיק אותו ולא לברר את טענותיו.
226. מבחינה עובדתית אין בסיס לטענות הנאשם. תיק החקירה שיזם נחקר ע"י המשטרה והחקירה לוותה ע"י פרקליט מפרקליטות המחוז.
- התיק נסגר נוכח מסקנת הפרקליטות כי לא נמצאו ראיות לכאורה היכולות להוביל להרשעת החשודים. ערר שהגיש הנאשם על החלטת הסגירה, נדחה.
227. הנאשם ניהל מאבק לצורך הכרתו כ"חושף שחיתות". מאבק זה לא נשא פרי עד להכרתו ב-2015 ע"י המבקר הנוכחי, השופט בדימוס יוסף שפירא.
228. טענותיו נגד חוקרים ברשות המיסים נדחו הן ע"י הגורם החוקר, הן ע"י בית המשפט כשהגיש תביעות על הוצאת דיבה.
- כך לדוגמא יצוין כי הנאשם התבקש להמציא ראיות על האיומים שהשמיעו נגדו עובדי הרשות בטלפון. בחקירתו מיום 1/9/10 (ת/23) ציין כי אין לו הקלטות על אותם איומים.
- נוכח מקצועיותו של הנאשם כקצין מודיעין קשה להבין את העדר ההקלטות בעניין זה.
229. גם הטענה כי המדינה הזדרזה להגיש נגד הנאשם כתב אישום, אין לה על מה לסמוך.
- הנאשם הטריד את המתלוננים החל משנת 2008 מספר רב של פעמים. תחילה חלק מהמוטרדים, כגון עו"ד זוסמן, גילו איפוק ולא פנו למשטרה. רק לאחר שההטרדות נמשכו ולא נפסקו, גם לאחר שתי החלטות שיפוטיות, בתחילת שנת 2013 הוגש כתב האישום הראשון.
230. גם לאחר הגשת כתב האישום המשיך הנאשם להטריד מתלוננים שהיו ברשימת עדי התביעה. הדבר גרם להגשת כתב האישום הנוסף.
231. לעניין חקירתו המאוחרת של הנאשם בגין תלונות שהגישו שוטרים נגדו, ציינתי את עמדתי מוקדם יותר. מאחר וזיכיתי את הנאשם מעבירות אלה, איני מוצא מקום להרחיב בדבר.

הערות לסיום

232. בתיק לא שגרתי זה מצאתי לנכון להתייחס למספר נושאים שעלו במהלך הדיון.
הנאשם טען לא פעם ואף צירף כתבות לפיהן "כולם מושחתים" "ממצא 90% מהמטרה מושחתת".
233. אם אכן כולם היו מושחתים או רק 90% מגורמי האכיפה היו מושחתים, לא היה מקום ולא הייתה אפשרות להילחם בשחיתות.
העמדתם לדין והרשעתם של מועמד לנגיד בנק ישראל, שר פנים ושר אוצר לשעבר וכן העמדתם לדין והרשעתם של נשיא מדינה וראש ממשלה לשעבר, מעמידים בספק ממשי את גישת הנאשם.
234. כפי שצינתי לא פעם, הנאשם מאמין בטענות שהשמיע כלפי חלק מעובדי רשות המיסים. טענות אלה, בניגוד לעמדת הנאשם, לא גובו בראיות מספיקות.
235. שלטון החוק מחייב לאכוף את החוק באופן שוויוני כלפי כולי עלמא. אותו שלטון חוק גם מחייב כיבוד החלטות הרשויות המוסמכות, גם אם לא מסכימים עם אותן החלטות.
236. האשמת אנשים רבים בשחיתות, בחבירה למשפחות פשע ובטיוח פשעים איננו דבר קל ערך. הדברים חמורים עוד יותר כשחלק מהטענות הושמעו כלפי אנשים, כגון גיא רוטקוף, שאפילו הנאשם הודה בבית המשפט שהוא איננה "מושחת" אלא רק "מטיח תיקים".
237. הנאשם ציין כי בתיק זה היה דבר ללא תקדים, כשמר רפי עמיאל נחקר באזהרה על סיוע לארגון פשע. אמירה זו מצביעה על אי הבנת מהות האזהרה. האזהרה באה להביא לידיעת החשוד את הטענות הנטענות נגדו ולבקש את התייחסותו אם ירצה בכך.
אין באזהרה כדי להצביע על אשמתו או חפותו של הנחקר, אלא רק על קיום חשד בנושא שבאזהרה.
238. הנאשם טען כי לא נחקרו טענותיו לגבי קשרים בין עובדי רשות המיסים למשפחות פשע.
גם כאן העובדות, דהיינו מעצרים של אנשים רבים הנחשבים כראשי ארגוני הפשע, מראה כי המאמץ להילחם בארגונים אלה נמשך כל הזמן וכשיש ראיות קבילות, אף מוגשים כתבי אישום כנגד אותם עבריינים.
239. וממש לסיום, אין ספק כי יש מקום לעודד על חושפי שחיתויות ולהעניק להם הגנה. הדברים פורטו בהרחבה ע"י כב' השופטת נילי ערד בפסק הדין בערעורו של הנאשם לבית הדין הארצי לעבודה.

חופש הדיבור, כפי שציינתי מספר פעמים, הוא חשוב ביותר במשטר דמוקרטי אולם, ככל זכות, ככל חופש, גם חופש זה אינו בלתי מוגבל. הוא עשוי להתנגש בזכויות יסוד אחרות כגון פרטיות וכבוד האדם.

הנאשם בתיק זה הפר את האיזון ועבר עבירות כמפורט לעיל.

240. **סוף דבר** - הנאשם מורשע בעבירות שפורטו לעיל.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים